

தீருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை

தமிழ்க் கடல்மணி

பேராசிரியர். இரா. இராதாகிருஷ்ணன்

திருச்சிராப்பள்ளி

தீருமுருகாற்றுப்படை தெளிவுரை

பேராசிரியர் இரா.இராதாகிருஷ்ணன்
திருச்சிராப்பள்ளி

புவனேஸ்வரி இராதாகிருஷ்ணன் பதிப்பகம்

26, மலையப்ப நகர்,
மல்லியம்பத்து அஞ்சல்
திருச்சிராப்பள்ளி-620 102
(9443921675 - 8825850737)

நூல் விபரக்குறிப்பு

- நூல் : திருமுருகாற்றுப்படை
- பொருள் : இலக்கியவிளக்கம்
- ஆசிரியர் : பேராசிரியர் இரா.இராதாகிருஷ்ணன்
- உரிமை : இரா.இராதாகிருஷ்ணன்
நினைவு அறக்கட்டளை
- முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2022
- தாள் : N.S.மேப் லித்தோ
(என்.எஸ்.மேப் லித்தோ)
- பக்கங்கள் : 68
- படிகள் : 1000
- எழுத்து : * 12 புள்ளிகள்
- பதிப்பகம் : புவனேஸ்வரி இராதாகிருஷ்ணன் பதிப்பகம்
26, மலையப்ப நகர்,
மல்லியம்பத்து அஞ்சல்
திருச்சிராப்பள்ளி-620 102
(9443921675 - 8825850737)
- அச்சிட்டோர்: சூர்யா பிரிண்ட் சொலூசன்ஸ்
சிவகாசி.
- விலை : ரூ.75

திருமுருகாற்றுப்படை

பழம் பெருந் தமிழ் நூல்களாகக் கருதப்பெறும் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பனவற்றுள் பத்துப்பாட்டு எனும் தொகுப்பில் பத்துப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் முதலாவதாக இடம்பெற்று விளங்கும் சிறப்புடையது திருமுருகாற்றுப்படை.

குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகவும், தமிழ் மொழிக்கே உரிய தெய்வமாகவும் போற்றி வணங்கப்பெறும் முருகனைக் குறித்த துதியாக இந்நூல் யாக்கப்பட்டுள்ளது.

வள்ளல் ஒருவனிடத்துச் சென்று பயன் பெற்றான் ஒருவன், பொருள் நாடிச் செல்லும் மற்றொருவனை அவ்வள்ளலிடத்து அணுகுமாறு வழிப்படுத்துதல் ஆற்றுப்படை எனப்படும்.

பரம்பொருளாகிய முருகப் பெருமானின் அருள் பெற்ற நக்கீரர், முருகனின் அருள்பெறக் கருதி நிற்கும் புலவர் ஒருவரை முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை எனும் ஆறுபடை வீடுகளிலும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திறமும், முருகனைப் பாடும் முறையும், அவன் கடவுள் தன்மையும், அவன் அருளும், பேறும் திருமுருகாற்றுப்படையுள் விளக்கமாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் எனப் பெறும் இப்பாடல் ஆசிரியர் மதுரையில் அமைந்திருந்த கடைச் சங்கத்துத் தலைமைப்புலவர் என்பர். தம்மையும், பிறரையும் உண்ண இருந்த ஒரு பூதத்திடமிருந்து காத்தற்பொருட்டு முருகப் பெருமானை வேண்டிப் பாடியது இப்பாடல் என்று கூறுவர். பக்திச் சுவையும், இலக்கிய நலமும் உடையதாகிப் பழந்தமிழ் நூல்களுக்கெல்லாம் பாயிரமாகத் திருமுருகாற்றுப்படை விளங்குகின்றது.

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பதினோராந்த திருமுறையுள் இப்பாடல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சைவர்களும், தமிழன்பர்களுமாகிய பலர் இந்நூலினைப் பாராயண நூலாகக் கொண்டு நாடோறும் ஒதிப் பயன் பெறுதல் கண்கூடு.

இந்நூலினைக் காண்போர் யாவரும் பயன் பெற விழைகின்றனம்.

அணிந்துரை

திருச்சி புலவர் இரா.இராமமூர்த்தி
சென்னை.

திருச்சிராப்பள்ளியின் சிறந்த தமிழறிஞர்களுள் பேராசிரியர் இராதாகிருட்டிணன் 'விரற்கு முன்' நிற்கும் தன்மையினர். அவருடைய உரைகள் நாடெங்கும் புகழ் பெற்றவை. அவர் நிகழ்த்திய உரைகள் அச்சேறவில்லை. ஆனாலும் அவர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை உரைநூல் அவர் காலத்திலேயே பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கியது. அவர் இயற்றிய தமிழகத்துக் கலைகள் என்ற துணைப்பாட நூல் வெளிவந்து பயனளித்தது.

சங்க இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய மேற்கணக்கு நூல்களுள் முதலாவதான நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். இந்நூலே தமிழ் இலக்கியங்களுள் முதல் நூல். இந்நூல் நக்கீரரால் இயற்றப் பெற்றநூல். பிற்காலத்துச் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பதினோராம் திருமுறையிலும் இடம் பிடித்துச் சிறந்தது! இந்நூல் 317 ஆசிரியப்பா அடிகளைக் கொண்ட நூல். சங்க இலக்கியமாகவும் திருமுறை நூலாகவும் விளங்கும் இந்நூல், முருகப்பெருமானின் சிறப்புக்கள் அனைத்தையும் விளக்கும் நூல். பரம்பொருளாகிய முருகப் பெருமானின் அருள் பெற்ற நக்கீரர், ஒருவரை முருகனிடத்து ஆற்றுப் படுத்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் முருகப் பெருமானின் ஆறு படைவீடுகளான திருச்சீரலைவாய், திருப்பரங்குன்றம், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர் சோலை ஆகிய தலங்களில் கோயில்கொண்டருளிய அழகை விளக்கும் நூல் இந்நூலாகும். இந்நூலுள் முருகன் திறமும், அவனைப் பாடும் முறையும், அவன் கடவுள் தன்மையும், அவன் அருளும் பேறும் விளக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் முதல்

தலமாகிய திருச்செந்தூரில் தேவசேனாபதியாக முருகன் எழுந்தருளும் சிறப்பைக் கூறுகிறது. முருகனின் தோற்றப் பொலிவை “உலகம்” என்று தொடங்கும் அடிகளால் நக்கீரர் கூறுவதைப் பேராசிரியர் இராதாகிருஷ்ணன் தமக்கே உரிய நயம் மிகும் உரையால் விளக்குவது எண்ணி மகிழ்த்தக்கது. கீழ்த்திசைக் கடலின் நடுவே காலைக் கதிரவன் எழுவது போல முருகப் பெருமானின் அழகிய தோற்றம் இருந்ததாம்!

“உலகம் உவப்ப வலனேர்புதிர்தரு

பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு

ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங் கவிரொளி

உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்தான்

செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை”

என்ற பாடற்பகுதியில் முருகப்பெருமான் கீழைக்கடலின் நடுவே எழுந்துயர்ந்த கதிரவன் போல விளங்குகிறான்; விடாமல் பரவி, தொலைவிலும் அவன் மேனியொளி விளங்குகிறது. அவனுடைய வலிமைமிக்க திருப் பாதங்கள் தம்மை அடைந்தாரைத் தாங்குகின்றன; அவை அறியாமையைப் போக்கி மெய்யறிவை ஊக்குவன; அவனுடைய பெரிய கரங்கள் தம்முடன் முரண்பட்ட பகைவரை இடிபோலத் தாக்கி அழிக்கின்றன! என்பது இப்பகுதியின் உரை, இதனை விளக்கும் பேராசிரியர் இராதாகிருட்டிணன் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே உள்ள வேறுபாடு இதுதான்! கடவுள் காலால் தாங்குவான், கையால் அழிப்பான்; மனிதன் கையால் அணைப்பான் காலால் உதைப்பான்; இதையே கம்பர், தாடகையை அழித்த இராமன் கைவண்ணம் என்றும், அகலிகையின் சாபத்தைத் தீர்த்துக் காப்பாற்றிய கால்வண்ணம் என்றும் பாடுகிறார் என்று தாம் கூறிய கருத்தை நிறுவுவார்! இவ்வாறே இடப்பக்கம் தெளிவுரையும், வலப்பக்கம் மூலமும் அடிக்குறிப்பில் அருஞ்சொற்பொருளும் அமைய இந்நூலின்

உரையைப் பேராசிரியர் எழுதியுள்ளார். ஒருபானைச் சோற்றுக்கு ஒருபதம் தந்துள்ளேன்.

இந்நூல் சிறியநூல்; ஆனால் பெரிய கருத்துரைகளைக் கொண்ட நூல்! பேராசிரியரின் உரை என்ற பொன்னாணியால் தொடப் பெற்ற புனித நூல்! இதனை குருப்பிரசாதமாக வாங்கி, அந்நாளில் பேராசிரியர் உரையாற்றும் போது கையில் வைத்துப் பக்கம் பக்கமாகப் புரட்டி மகிழ்ந்தோர் பலர், அவர்களுள் அடியேனும் ஒருவன். ஒருநாள் ஓர் அகலப்பாத்திரத்தில் நூறு மலைப்பழங்கள், நாட்டுச் சர்க்கரை, தேன், ஏலக்காய்ப்பொடி, உலர் திராட்சை, கற்கண்டு மற்றும் சில சுவைப் பொருள்களுடன் சேர்த்து அவரே தம் கரத்தால் பிசைகிறார்; இடைவிடாமல் அவர் திருமுருகாற்றுப்படையை உரக்கச் சொல்கின்றார்; கண்களில் கண்ணீர், குரலில் தழுதழுப்பு; பழமுதிர்சோலை மலை கிழவோனே! என்று பாடல் முடிகிறது; புவனா மாமி நெய்வேத்யம் பண்ணி கற்பூரம் காட்டுகிறாள்; கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்கிறோம்; ஓயாமல் எப்போதும் அவர் கூறும் “முருகா” என்ற மந்திரச்சொல்! எழுந்து வணங்கிய அவரை வணங்குகிறோம்! கை நிறைய பஞ்சாமிருதம்! செவ்வாய்தோறும் நேரம் இருக்கும்போதெல்லாம் திருமுருகாற்றுப்படை பாராயணம்! இனி எப்போது அந்த நாள் வருமோ?

அவர்தம் நூற்றாண்டை நோக்கி இந்நூல் மீண்டும் வருகிறது. வாங்கிப் படிப்போருக்கு முருகனருள் குருவருளுடன் கிட்டும்! முருகா, முருகா!

தீருமுருகாற்றுப்படை

தெளிவுரை

உலகம் என்னும் மங்கல மொழியோடு திருமுருகாற்றுப்படை தொடங்குகிறது.

(1-3) உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் மகிழ வலமாக எழுந்து வானவீதியில் சூரியன் பவனி வருகிறான். கதிரவனை அனைவரும் பெருமை கருதிப் புகழ்கின்றனர். காலை நேரத்திலே நீலத்திரை வீசும் கடற்பரப்பின் முகட்டிலே சிவந்த கதிரவனைக் காணுமாறு போன்று நீலமயில் மீது கோலச் செவ்வேள் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்சோதியாகக் காணப்படுகிறான். உயிர்களுக்கு ஆக்கம் அளித்து விளங்கும் ஞாயிற்றினை அனைவரும் புகழ்ந்து ஏத்துதல் போலவே, அருளொடு நிறைந்து உலகிற்குப் பாதுகாவலாக விளங்கும் பரம்பொருளாம் முருகப்பெருமானை யாவரும் துதித்து வணங்குகின்றனர்.

4. பெருமான் தன்னை வந்தடைந்தாரைக் காக்கும் திருவடிகளை உடையான், அவன் திருத்தாள்கள் அறியாமையைப் போக்கி மெய்யறிவை ஊக்குவன.
5. எதிர்த்துப் போரிடுவாரை அழிப்பனவும், இடியைப் போல் விரைந்து தப்பாமல் கொல்லும் ஆற்றலுடையனவுமாகிய கைகளை முருகப் பெருமான் பெற்றுள்ளான்.
6. குற்றமற்ற கற்புச் சிறப்பினையுடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியினைக் கொண்ட தேவயானையின் கணவனாகச் செவ்வேள் விளங்குகிறான்.

-9-

தீருமுருகாற்றுப்படை

(மூலம்)

தீருப்பராங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடல்கண் டாஅங்கு
ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஒளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்

5. செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை
மறுஇல் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்

உவப்ப - மகிழ - வலன்ஏர்பு - வலமாக எழுந்து
ஓஅற இமைக்கும் - நீக்கம் இன்றி ஒளிவீசும்
சேண்விளங்கு - நெடுந்தாரத்திலும் விளங்குகின்ற
அவிர்ஒளி - வீசும் ஒளி
உறுநர் - அணுகியோர்
தாங்கிய - பாதுகாத்த
மதன்உடை - அறியாமையைப் போக்கும்
நோன்தாள் - வலிமையுடைய திருவடி
செறுநர் - பகைவர்
செல்உறழ் - இடியினைப்போன்ற
மறுஇல் - குற்றமற்ற
வாள்நுதல் - ஒளிபொருந்திய
நெற்றியினை உடைய தேவயானை.

7-11, கடல் நீரினை முகந்து கொண்டு நிறைந்த கருப்பத்தினை யுடையதாகிய கரியமேகம், ஒளி பிளந்து வீசுதற்கு இடமாகிய ஆகாயத்தில் வளம்தரும் மழைத்துளிகளைச் சிதறிக் கார்காலத்து முதல் மழையைப் பெய்த்தது. அதனால் குளிர்த்தது காடு. ஆங்குப் பலவகை மலர்களும் நிறைந்து நறுமணம் வீசுகின்றன. அத்தகைய காட்டிலே பருத்த அடி மரத்தினையுடைய செங்கடம்பு, இருள் உண்டாகும்படியாகத் தழைகளைப் பரப்பி வளமாக வளர்ந்துள்ளது. இச்செங்கடம்பினது உருளுகின்ற குளிர்த்த மலர்மாலை புரளும் திருமார்பினையுடையவனாக முருகப்பெருமான் விளங்குகின்றான்.

செவ்வேள் தன் மார்பில் அணிந்துள்ள கடம்பமாலை போகத்திற்குரியது.

12-19. பெரிய மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ள வானளாவிய உயர்ந்த மலைகளில் தேவருலகப் பெண்கள் வந்து விளையாடுகின்றனர். கிண்கிணி சூழ்ந்த ஒளிபொருந்திய சிவந்த சிறிய அடிகளைப் பெற்றுத் தெய்வ மகளிர் விளங்குகின்றனர். திரண்ட கால்களையும், வளைந்த இடையினையும், பருத்த தோட்களையும் உடையவராகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் இந்திரகோபப் பூச்சியைப் போலச் சிவந்த ஆடையினை உடுத்துள்ளனர். சாயந்தோய்க்காமல் இயல்பிலேயே நிறமும் அழகும் பெற்றன அவ்வாடைகள். பல மணிகளை வரிசையாகப் பதித்துச் செய்த சில வடங்களால் ஆகிய மேகலை விளங்கும் அல்குலினை உடைய அரமகளிர், பிறர் தம் கையினால் செயற்கையாக அழகு செய்விக்காமல் இயல்பிலேயே அழகு நிறைந்த எழிலுடையவராகத் திகழ்கின்றனர். சாம்பூதம் எனும் பெயர் பெற்ற உயர்ந்த வகைப் பொன்னால் ஆகி விளங்கும் அணிகலன்களைப் பூண்டுள்ள அப்பெண்கள், நெடுந்தூரத்தினையும் கடந்து ஒளி வீசும் குற்றமற்ற உடல்வண்ணம் உடையவராகத் தோற்றுகின்றனர்.

கார்கோள் முகந்த கமஞ்சுல் மாமழை
வாள்போழ் விசம்பில் வள்உறை சிதறித்
தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறும் கானத்து

10. இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து
உருள்பூம் தண்தார் புரளும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேண்உயர் வெற்பில்
கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடி
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பின் பணைத்தோள்

15. கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்
பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்
சேணிகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்

கார்கோள்	-	கடல்.
கமஞ்சுல் மாமழை	-	நீருண்ட கரியமேகம்.
வாள்போழ் விசம்பு	-	கதிரவனும் மதியமும் இருளைப் பிளந்து ஒளியினை வீசுதற்கு இடமாகிய ஆகாயம்.
வள்உறை	-	வளம்தரும் மழைத்துளி.
தலைப்பெயல்	-	முதல்மழை.
பராரை	-	பருத்த அடிமரம்.
மரா அத்து	-	செங்கடம்பினது.
மால்வரை	-	பெரிய மூங்கில்.
கணைக்கால்	-	பருத்தகால்.
வாங்கிய நுசப்பு	-	வளைந்த இடை.
பணைத்தோள்	-	பருத்த தோள்.
கோபம்	-	இந்திரகோபப்பூச்சி.
காசு	-	மணிகள்.
காழ்	-	வடம்,
நாவல்	-	நாவல்மரம்; நாவல் பழத்தின் சாறுசேர்ந்து தகுதியில் உயர்ந்த பொன் சாம்பூநதம் என்பது. இதுவே நாவலொடு பெயரிய பொலம் எனப்பட்டது.
செயிர்தீர்	-	குற்றம் நீங்கிய.

20-30. தேவருலகப் பெண்கள், தமக்குத் துணையாக உள்ள தோழியர் நீவி ஆய்ந்து அழகு செய்துள்ள ஒத்து வளர்ந்த நெய்ப்பசையுடன் கூடிய கூந்தலினை உடையர். சிவந்த காம்பினையுடைய வெட்சிப் பூவின் சிறிய இதழ்களை இடையே வைத்து அதனைச் சூழப் பசுமையான தண்டினையுடைய குவளை மலர்களின் தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு அப்பெண்களின் கூந்தல் பின்னி முடியப் பெற்றுள்ளது. தெய்வ உத்தி என்று பெயர் பெறும் சீதேவி என்னும் அணியினையும் சங்கின் உருவம் பொறித்த வலம்புரி என்னும் அணியினையும் கூந்தல் வகிட்டின் இருபக்கங்களிலும் முறையே அமைத்துள்ளனர். இனிமை திகழும் அழகிய நெற்றியில் திலகம் விளங்குகின்றது. அந்நெற்றியிலே பிளந்த வாயினையுடைய மகரமீனின் வடிவமாக அமைந்த நெற்றிச்சுட்டி படியத் தாழ்ந்து காணப்படுகிறது. தூய்மை பெறக் கழுவித் குற்றமற நீவி முடிக்கப்பெற்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிர்த் சண்பக மலரைச் செருகியுள்ளனர். கருமையான புற இதழ்களையும் பஞ்சு போன்ற மகரந்தக் கோசங்களையுமுடைய மருதினது மலர்க்கொத்துக்களை நிறைய அணிந்திருக்கின்றனர். அழகு விளங்கப் பலவாக மலரும் சிவந்த நீர்ப்பூக்களுள், நீரின் கீழே அரும்பாகியவற்றின் மிகச்சிவந்த இதழ்களை இணைத்துக் கட்டிய மாலையைக் கொண்டையைச் சுற்றிச் சூட்டிக்கொண்டுள்ளனர்.

30-37. இரு பக்கங்களிலும் ஒத்துத் தோன்றுமாறு, வளமான காதுகளில் அசோகத் தளிர்களைத் தேவருலகப் பெண்கள் அணிந்துள்ளனர். காதுகளில் அணிந்துள்ள தளிர்கள் அவருடைய அணிகள் சிறந்த மார்பிலே தாழ்ந்து அசைகின்றன. வலிய வைரம் பாய்ந்த நறுமணமுடைய சந்தனக்கட்டைகளை அரைத்துப் பெற்ற பொலிவும் நிறமும் உடைய சூழம்பைத் தெய்வ உலகப் பெண்கள் தமது மார்பிலே பூசிக் கொண்டுள்ளனர். கோங்கினது குவிந்த மொட்டினைப் போல இளநலம் விளங்கும் அவர் மார்பில் தேன் கமழும் மருதப் பூவினைப் போலச் சந்தனக் குழம்பு நிறம் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. மார்பில் பூசப்பெற்ற சந்தனக் கலவையின் மீது வேங்கையின் மகரந்தத்தினை அப்பிக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு அணி நலம் பெற்ற அரமகளிர் விளாமரத்தின் முற்றா இளந்தளிர்ரினைக் கிள்ளி ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீசி ஆடுகின்றனர்.

20. துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஓதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சிறியிதழ் இடைஇடுபு
பைந்தாள் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்
25. மகரப் பகுவாய் தாழ் மண்ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகம் சொர்க்கக் கருந்தகட்டு
உளைப்பு மருதின் ஒள்ளினர் அட்டிக்
கிளைக்கவன்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
30. இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்;
நுண்புண ஆகம் திளைப்புத் திண்காழ்
நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேம்கமழ் மருதுஇணர் கடுப்பக் கோங்கின்
35. குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளின் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்

துணையோர்	- தோழியர்
இணை	- ஒத்துவளர்ந்துள்ள
நர்	- நெய்க்கனிவுடைய.
ஓதி	- கூந்தல் (முடி).
பைந்தாள்	- பசுமையான தண்டு
தெய்வஉத்தி	- சீதேவி என்னும் கூந்தல் அணி.
வலம்புரி	- கூந்தல் அணி.
மகரப் பகுவாய்	- பிளந்த வாயினையுடைய மகரமீனின் உருவமுடைய நெற்றிச் சுட்டி
மண்ணுறுத்து	- கழுவி முச்சி-கூந்தல்.
உளைப்பு	- பஞ்சுபோலும் துய்யினை உடைய மலர்
பிணையல்	- மாலை.
துணைத்தக	- இருபுறமும் ஒத்துத்தோன்ற
பிண்டி	- அசோகமரம்.
ஆகம்	- மார்பு.
திண்காழ்	- வலிய வைரம் பாய்ந்த
நறுங்குறடு	- நறுமணமுடைய சந்தனக் கட்டை
தேய்வை	- சந்தனக் குழம்பை
தாது	- மகரந்தம்.
வெள்ளின் குறுமுறி	- விளாமரத்தின் சிறிய தளிர்.
தெறியா	- ஒருவர்மேல் ஒருவர்வீசி எறிந்து விளையாடி.
உறிஞ்சிய	- அரைத்த

38-43. காண்பார்க்குத் தம்மேனி அழகினால் அச்சத்தை விளைவிக்கும் தேவருலகப் பெண்கள் திருமேனி அழகால் சிறந்து, அணிகலன்களால் விளங்கி, மலர்க்கோலத்தால் பொலிவுற்று மலைச்சாரல் சோலையிடத்தே விளையாடுகின்றனர். அவர்கள் விளையாடுங்கால் பகைவரை வென்று கொன்று வெற்றிக்கு அறிகுறியாக உயர்த்தப் பெற்றுள்ள முருகப் பெருமானின் கோழிக் கொடி பெரிதும் வாழ்க என்று வாழ்த்துகின்றனர். அவர்கள் வாழ்த்திப் பாடுதலால் சிறப்பு விளங்கும் மலைப்பக்கமெல்லாம் எதிரொலி உண்டாகின்றது. இங்ஙனம் அரமகளிர் ஆடிப்பாடும் சோலையில் குரங்குகளும் ஏறிப் பயின்று முற்றிலும் அறிய இயலாதவாறு மரங்கள் நிறைந்துள்ளன. அச் சோலையிடத்து முருகப்பெருமான் அணிதற்குரியன ஆதலின் வண்டுகளும் மொய்க்காத காந்தள் மலர்கள் பூத்திருக்கின்றன. விளக்கின் சுடர்போலும் நிறம்பெற்ற காந்தள் பூக்களால் ஆகிய குளிர்ந்த தலைமாலையை அணிந்துகொண்ட திரு முடியினை உடையவனாகச் செவ்வேள் திகழ்கின்றான்.

காந்தள் மலரால் அமைந்த தலைமாலை, வீரத்திற்கும் வெற்றிக்கும் உரியதும், அடையாளமாகியதுமான மாலையாம்.

45-51. சூரபன்மன் மாமரமாகிக் கீழ்மேலாகக் கடலிடையே நின்றான். முன்னர்த்தோன்றி நிலத்தினும் முதிர்ந்த கடல் கலங்கக் கடலிடையே புகுந்த முருகன் சூரனாகிய அவுணர் தலைவனைக் கொன்றான். முருகனின் சுடர் விடுகின்ற நெடியவேல் சூரனைக் கொன்றது. அங்ஙனம் சூரனும் அவுணரும் வீழ்ந்த போர்க்களத்திலே பேய்கள் வயிறார நிணம் உண்டு ஆடுகின்றன. ஒருபேய்மகள், - உலர்ந்த தலைமயிரினையுடையாள், பிளந்த வாயுடனும், மாறுபட்ட பல பற்களுடனும் காணப்படுகின்றாள். அவளின் பசிய கண்களின் விழிகள் இங்கும் அங்குமாகச் சுழல்கின்றன. அவளுடைய பார்வை அச்சத்தை விளைவிக்கின்றன. கழன்றனபோலும் பிதுங்கிய கண்களையுடைய கோட்டானும், கொடிய பாம்பும் காதுகளிலே அணிகளாகி விளங்குகின்றன. அக்காதுகள் தாழ்ந்து பெரிய மார்பிலே தொங்கி அசைகின்றன. அப்பேய்மகள் சரசுரப்புடைய பெரிய உருவம் பெற்றவள். காண்பார்க்கு அச்சம்தரும் நடையினையுடைய பயங்கரமானவள்.

கோழி ஓங்கிய வென்றடு விறல்கொடி
வாழிய பெரிஞ்) என்று ஏத்திப் பலருடன்

40. சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்
சூர்அர மகளிர் ஆடும் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சூரும்பும் மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
45. பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கஉள் புக்குச்
சூர்முதல் தடித்த சுடர்இலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
50. பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு
உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்

--

சிலம்பகம்	-	மலை இடம்.
சிலம்ப	-	எதிரொலிக்க.
சூர்	-	அச்சம்
அரமகளிர்	-	தெய்வமகளிர்.
சூரும்பு	-	வண்டு.
கண்ணி	-	தலைமாலை.
மிலைந்த	-	சூடிய
சூர்முதல்	-	சூரபன்மனாகிய அவுணர் குலத்தலைவன்.
உலறிய கதுப்பு	-	உலர்ந்த தலைமயிர்,
கூகை	-	கோட்டான்,
தூங்க	-	அசைய.
பிணர்மோட்டு	-	மென்மைற்ற சுரசுரப்பான பெரிய (வயிறு) உருவம்.
உருகெழு செலவு	-	அச்சம் விளைவிக்கும் நடை.

52-56, பேய்மகள், போர்க்களத்தில் பிணங்களைப் பிய்த்து உண்டதால் குருதி தோய்ந்த கூரிய நகங்களையுடைய வளைந்த விரல்களோடு காணப்படுகின்றாள். கண்ணைத் தோண்டி உண்டபின், மிக்க புலால் நாற்றம் வீசும் கரிய தலையொன்றைத் தனது ஒளி வீசும் வளையல் அணிந்த பெரிய கையில் ஏந்தியுள்ளாள். கண்டவர் அஞ்சுமாறு அப்பேய்மகள், நிணம் தின்னும் வாயுடையளாகச் சூரபன்மனை முருகப் பெருமான் வென்று கொன்ற அவ்வெற்றிக் களத்தே பாடி ஆடுகின்றாள். மற்ற பேய்களுடன் சேர்ந்து அவள் தோட்களை அசைத்துத் துணங்கைக் கூத்தாடுகின்றாள்.

57-66, சூரபன்மன் குதிரை முகமும் மனித உடலும் உடையவனாக இருந்தான். இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய அப்பெரிய சூரன் மாமரத்தின் உருவினைக் கொண்டு கவிழ்ந்த பூங்கொத்துக்களுடன் கீழ் மேலாக நடுக்கடலில் முருகனுக்கு அஞ்சி நின்றனன். ஆறு வேறு உருவங்களோடு செவ்வேள் அவன் அஞ்சுமாறு போர்மேல் சென்றான். அவுணரின் நல்ல வெற்றி அழியுமாறு மாமரமாக நின்ற சூரபன்மனை முருகன் வென்று கொன்றான். இங்ஙனமாகக் குற்றமற்ற வெற்றியினையும், யாராலும் அறிதற்கரிய புகழையும் உடையவன் முருகப் பெருமான். அவன் செம்மையான வேலினையுடைய “சேயோன்”.

இத்தகைய பெருமைமிக்க முருகப் பெருமானிடம் ஒரு புலவரை நக்கிரர் ஆற்றுப் படுத்துகின்றார்.

“சேயோனின் சேவடியினை விரும்பி நேர்மையான உள்ளத்தோடு, நன்மையையே நாடும் கொள்கையினைக் கொண்டு, நீ உன் இருப்பிடத்தினின்றும் நீங்கி முருகனிடம் செல்லுதலைக் கருதுவாயாயின் மிகவும் நன்று. நல்ல நெஞ்சிலே நீ கொண்டுள்ள இனிய விருப்பம் ஈடேறும். நீ முயன்று மேற்கொண்டுள்ள செயலின் பயனை இப்பொழுதே பெறுவாய்” என்று நக்கிரர் முருகனை எய்த விரும்பும் புலவர்க்கு உறுதி கூறுகின்றனர்.

குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர

55. வென்றுஅடு விறல்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நிணம்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
60. மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
எய்யா நல்விசைச் செவ்வேல் சேளம்
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
65. நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்பு
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே

--

கூர்உகிர்	- கூரியநகம்.
கொடுவிரல்	- வளைந்த விரல்
தொட்டு	- தோண்டி.
கழிமுடை	- மிகுந்த புலால் நாற்றம் வீசும்.
விறல்	- வெற்றி
பெயரா	- அசைத்து
துணங்கை	- ஒருவகைக் கூத்து
இருபேர் உருவின்	- இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய
(சூரபன்மன்)	- இவ்வவுணன் குதிரை முகமும் மனித
உடலும் கொண்டவன் என்பது
வழக்கு.
அறுவேறு வகை	- சூரனைக் கொன்ற முருகன் தனது அறு
உருவங்களையும் தனித்தனியே
கொண்டு அவனைச் சாடினன் என்பது
கருத்து.
வலம்	- வெற்றி :
புலம் பிரிந்து	- தனது இருப்பிடத்தினின்றும் நீங்கி:
இதனால் பிறவியாகிய கட்டினை
அறுத்தல் கூறப்பட்டது.
செலவு	- முருகனுடைய திருவடிகளை விரும்பிச்
செல்லுதல். இதனால் வீடுபேறு
குறிக்கப்பெற்றது.

67-71. முருகப் பெருமானை வழிபட விரும்பும் புலவர்க்கு முருகன் கோயில் கொண்டுள்ள திருப்பரங்குன்றத்தினை நக்கீரர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

பாண்டிய மன்னரின் தலைநகரம் மதுரை. மதுரையின் கோட்டை வாயிலின் மீது பகைவரைப் போருக்கென்று அழைப்பன போலத் தொலைவிலிருந்தும் காணப்படுமாறு உயர்ந்த பெரிய மீனக் கொடி விளங்குகின்றது. கோட்டை வாயிலிலே வரிந்து கட்டிய பந்துகளும், பொம்மைகளும் தொங்குகின்றன. பகைவர் யாவரும் பாண்டிய மன்னரின் வீரத்திற்கும் வலிமைக்கும் ஒப்பாகார், பாண்டியரோடு ஒப்பிட அவர்கள் பெண்கள் போல மென்மையானவர். ஆகவே, அவர்கள் கோட்டையை அணுகின் விளையாடுதற்கு உரியனவாகப் பந்துகளும், பொம்மைகளும் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன. வீரம் மிகப் படைத்த பாண்டியர்க்குப் பகைவரே இலராகி ஒழிந்தமையால் போர் அருமையாகி அற்று அமைதி நிலவுகின்ற கோட்டைவாயிலை மதுரை பெற்றுச் சிறக்கின்றது. திருமகள் இனிது தங்கியிருத்தற்குரியதாக மதுரை காணப்படுகின்றது. குற்றமற்ற அங்காடி வீதிகளும், மாடங்கள் மிகுந்த பிறதெருக்களும் மதுரையில் நிறைந்துள்ளன.

-19-

செருப்புகன்று எடுத்த சேண்டயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர்அரு வாயில்

70. திருவீற்று இருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகின் கூடல் குடவயின்

செருப்புகன்று	-	போருக்கென்று கூவி அழைத்து.
பொருநர்	-	பகைவர்.
நியமம்	-	கடைத்தெரு.
மறுகு	-	வீதி.

72-77. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க மதுரைக்கு மேற்காகத் திருப்பரங்குன்றம் அமைந்துள்ளது.

முள்ளைத் தண்டிலே கொண்ட தாமரை மலர்கள் கருமையான சேற்றினையுடைய அகன்ற வயலிலே பூத்துள்ளன. அத்தாமரை மலர்களிலே இரவு முழுதும் கிடந்து வண்டுக் கூட்டம் உறங்கியது. வைகறைப் பொழுதாகியது. அழகிய சுனையிடத்துக் கண்ணைப்போலும் நெய்தல் பூக்கள் மலர்ந்தன. அவை தேனின் மணம் வீசின. கதிரவன் தோன்றவும் வண்டுகள் விழித்து எழுந்தன. நெய்தல் மலர்களிலே அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டினது கூட்டம் படிந்து ஊதித் தேனுண்டது. இவ்வாறு வண்டுக் கூட்டம் ஒலிப்பதற்கு இடமாகியது திருப்பரங்குன்றம்

முருகப்பெருமான் திருப்பரங்குன்றத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கிறான்.

இதனால் முருகப் பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளிலே தான் என்னும் நினைப்பற்று, ஆணவம் ஒடுங்கித் தன் செயல் அற்றுக்கிடத்தல் வேண்டும் என்பது குறிப்பினால் புலப்படுத்தப்பட்டது.

வைகறை, கண்போல் மலர்ந்த காமரு சுனைமலர், கள் கமழ் நெய்தல் எல்பட அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஊதி ஒலிக்கும் என்று மாற்றிப் பொருளுரைக்கவும். இதன் பொருளால் முருகப்பெருமான் திருவடிகளை நாடிச் செயல் ஒடுங்கிய ஆன்மா, மெய்ஞ்ஞானம் எனும் ஒளிபெற்று முருகனின் கடைக்கண் நோக்கிய அருள்பழுத்த தேனைச் சுவைத்துப் பேரின்பமாகிய வீடு பேற்றினை அடையும் என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்பெற்றது.

அடியவர் கூட்டம் வழிபடும் இடமாதலின் வண்டுக் கூட்டம் ஒலிக்கும் என்று கூறினர்.

அதுவே அன்றியும், திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூரிடமும் எழுந்தருளியுள்ளான் என்று நக்கீரர் பின்னும் சொல்கிறார்.

இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்

75. கண்போல் மலர்ந்த காமரு சுணைமலர்
அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்; அதாஅன்று

--

முள்தாள் தாமரைத்துஞ்சி - முள்ளைத் தண்டிலே
கொண்ட தாமரை
மலர்களிலே (வண்டுக்
கூட்டம்) உறங்கி.

திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

78-82. திருச்சீரலைவாயில், முருகப்பெருமான் யானையின்மீது இவர்ந்து, ஆறுமுகங்களோடும், பன்னிருகைகளோடும், வள்ளி, தெய்வயானையுடன் அன்பர்க்கு அருள் செய்ய விரைந்து வருவான் என்று நக்கீரர் கூறுகின்றார்.

அங்குசத்தின் கூரிய நுனி பதிவதால் வடு விளங்கும் அழகிய நெற்றியை உடைய யானை. யானையின் முகத்திலே நெற்றிப்பட்டம் விளங்குகின்றது. பட்டத்திலே கட்டப்பட்டுள்ள பொன்னரி மாலைகள் அசைகின்றன. யானையின் மணி ஓசை மாறி மாறிக் கேட்கிறது. யமனைப் போலத் தடுக்கமுடியாத வலிமைகொண்டுள்ள அந்த யானை காற்று எழுதல்போல விரைந்து செல்லும் ஆற்றலுடையது. இத்தகைய யானையின்மீது ஏறி முருகப்பெருமான் விரைந்து வருகின்றான்.

83-90. ஐந்தாகிய வேறுபட்ட உறுப்புக்களும் அமைய நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் அழகு நிரம்பப்பெற்று முருகன் அணிந்துள்ள முடி காணப்படுகின்றது. நிறத்தால் மாறுபட்ட மணிகள் கிரீடத்திலே பதிக்கப்பெற்று ஒளி வீசுகின்றன. மணிகள் பதித்த பொன்முடி மின்னலைப் போல ஒளிர முருகனின் சென்னி பொலிவுடன் விளங்குகின்றது.

முறைப்படி அமைந்துள்ள ஒளியோடு தாழ்ந்த அசையும் பொன்னாலாகிய மகரக் குழைகள் வானத்திலே விளங்கும் ஒளியினையுடைய முழுமதியினைச் சுற்றி அகலாதுள்ள நட்சத்திரங்களைப் போலப் பொலிவுடன் மிளிர்கின்றன. முருகனின் முகம் மதியம்போலவும், அவன் காதுகளில் அணிந்துள்ள குழைகள் மதியினைச் சூழ்ந்துள்ள விண்மீன்களைப் போலவும் காணப்படுகின்றன.

உலகியல் இன்பம் பெறுவோர்க்கு இயல்பாகியது இல்லறமே. துறவறமோ, இல்லறத்தார் நோக்கில் மிகுந்த துன்பமுடையது. அத்தகைய துறவறத்தைத் துன்பம் என்று கருதாது அவ்அறத்தினைக் கடைப்பிடித்து அதனின்றும் சிறிதும் வழுவாது கடமையைச் செய்து ஒழுகும் ஒப்பற்ற "நீத்தார்" தம் உள்ளத்திலே பொருந்த ஒளி மிகும் முருகப் பெருமானின் திருமுகங்கள் நிலைபெற்றுள்ளன.

தீருச்சீரலைவாய்.

வைந்நுதி பொருத வடுஆழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்

80. படுமணி இரட்டும் மருங்கின் கடுநடைக்
கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந்(து) அன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
85. மின்உறழ் இமைப்பின் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகைஅமை பொலங்குழை
சேண்விளங்கு இயற்கை வான்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்

90. மனன்றேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே.

--

வைந்நுதி	-	அங்குசத்தின் கூரிய முனை.
ஓடை	-	யானையின் நெற்றியிலே கட்டப் பெறும்
முகபடாம்.
மொய்ம்பு	-	வலிமை.
கால்	-	காற்று.
வேழம்	-	யானை.
ஐவேறுஉரு	-	ஐந்து வேறுபட்ட உறுப்புக்கள்; இவை
தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம்,
கிம்புரி
என்பன; கிரீடத்திற்கு உரியன.
இமைப்பு	-	மின்னுதல், விளங்குதல், ஒளிவிடுதல்.
பொற்ப	-	விளங்க.
நகை	-	ஒளி.
தாழ்பு	-	தாழ்ந்து.
சேண்விளங்கு	-	ஆகாயத்தில் விளங்கும்.
வாள்	-	ஒளி.
இயற்கை	-	தன்மை.
அவிர்வன	-	விளங்குவன.

91-98. முனிவர் தம் உள்ளத் தாமரையில் விளங்கும் முருகப் பெருமானின் ஆறுமுகங்களின் இயல்புகளை நக்கீரர் விரித்துரைக்கின்றார்.

பெரிய இருள் சூழ்ந்துள்ளது இவ்வுலகம். உலகத்தின் புறஇருளையும் போக்கி, உலகமே குற்றமின்றி ஒளி பெற்று விளங்குமாறு, பல ஒளிக் கற்றைகளை ஒரு சேர வீசிப் பரப்பி நிற்கின்றது ஒரு முகம்.

அன்புடையார் துதிக்கின்றனர். துதி கேட்டு முருகன் ஆங்கு விரும்பிப் பொருந்துகின்றான். இனிமையோடு சென்று துதிப்போரிடத்துக் கருணைகூர்ந்து மகிழ்ந்து அவர்க்கு வரம் கொடுத்தவாறு உள்ளது ஒரு முகம்;

வேதங்களிலே சொல்லப்பட்டுள்ள மந்திர முறைகளுக்கு ஏற்பச் சிறிதும் குற்றமின்றி அந்தணர்கள் வேள்விகள் இயற்றுகின்றனர். இத்தகு வேள்விகள் இடையூறின்றி நிறைவேறுதற்கென்று முருகன் திருவுள்ளத்தே அருள்நிறைவு கொள்கின்றான். அவனின் இவ்வருள் புலப்பட விளங்குவது ஒரு முகம்;

கற்றலாலும் கேட்டலாலும் அறிய முடியாதவாறு பல நுண்பொருள்கள் உள்ளன. எஞ்சியனவாகிய இவற்றை அறிதலே மெய்ஞ்ஞானமாம். இவற்றை உணர்ந்து கொள்ளவே பெரியோர் விரும்பி முனைந்து நிற்பர். முருகப் பெருமான் ஞானாசிரியனாக வந்து எஞ்சிய பொருள்களை அன்பர்க்கு அறிவுறுத்துவான். ஆதலின் பரஞானப் பொருளைப் பாதுகாவலுண்டாகும்படித் தேடி நிற்போர்க்கு மதியம் போல் குளிர்ந்த அருள் ஒளிவீசித் திசையெல்லாம் விளங்குமாறு திகழ்வது ஒரு முகம்.

-25-

மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்; ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதலின் உவந்து வரங்கொடுத் தன்றே; ஒருமுகம்

95. மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே; ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே;

மறு	-	குற்றம்
ஆர்வலர்	-	அன்பர்
அமர்ந்து	-	விரும்பி.
மரபுளிவழாஅ	-	முறைமையில் தவறாது.
ஓர்க்கும்	-	நினைக்கும்.
ஏழுற	-	பாதுகாவல் உண்டாக; இன்பம் உண்டாக.

98-103. உலகத்து உயிர்கள் வினை வயப்பட்டன. கடவுள் வகுத்த நீதியை மறந்து, தீவினையை மேற்கொண்டு கொடுந்தொழில் புரியும் அரக்கரானோர் பலர். அவர்களைத் தனது மறக் கருணையால் வென்றும், கொன்றும் உய்கதி பெறும்படி முருகன் செய்கிறான். யாவரிடத்தும் ஒப்ப அன்பு பாராட்டதக்க, வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாப் பரம்பொருளாகிய முருகன், செலுத்தத் தக்க நடுவு நிலைமையினின்றும் நீங்கிப் பகைவர்களை அழிக்கிறான். கறுவுதல் கொண்ட சினம் மிக்க உள்ளத்தோடு போர்க்கள வேள்வியை விரும்பிச் செய்து பொலிவுறுவது ஒரு முகம்;

பேரின்ப வெள்ளமாக முருகன் விளங்குகின்றான். குறவர் குலத்துதித்த மடப்பம் பொருந்திய, கொடிபோலும் இடையினையுடைய மென்மைத்தன்மை மிக்க வள்ளியோடு நகையாடி இன்பம் கொண்டு விளங்குவது ஒரு முகம்;

இங்ஙனமாக முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்களும் முறைப்படி தத்தமக்குரிய தொழில் புரிந்து வருகின்றன.

.....ஒருமுகம்

செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்

100.கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே: ஒருமுகம்
 குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுசப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந்தன்றே: ஆங்குஅம்
 மூகிரு முகனும் முறைநவின்று ஒழுகலின்

செறுநர்த் தேய்த்து	-	பகைவர்களைக் கொன்று
செல்சமம் முருக்கி	-	இறைவன் தனக்கு இயல்பாகிய நடுவு நிலைமையினின்றும் மாறி.
களம்வேட்டன்றே	-	களவேள்வியினைச் செய்தது.
நுசப்பு	-	இடை.
முறைநவின்று ஒழுகலின்	-	முறைப்படித் தமக்குரிய செயல்களைச் செய்து ஒழுகுதலால்.

104-111. முருகப் பெருமானின் அழகிய பரந்த பெருமையுடைய மார்பிலே பொன்மாலை தொங்கி அசைகின்றது. மார்பிலே சிவந்த வரிகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வரிகள் தோளளவும் நீண்டுள்ளன. அச்செவ்வரிகளை ஏற்று, ஒளி வீசும், வலிய, நிமிர்ந்த தோள்களையுடையான் முருகன். வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன ஈதலால் வள்ளல் தன்மையால் புகழ் நிறைந்த தோள்கள்; கவர்ச்சி மிக்குக் காண்பார் உள்ளம் ஈர்ப்பன அவை. இத்தகு பன்னிரு தோள்களுடையானாக முருகப் பெருமான் விளங்குகின்றான்.

இனி, நக்கீரர் முருகனுடைய பன்னிரு கரங்களின் இயல்புகளைக் கூறுகின்றார். ஆறுமுகங்களுக்குப் பொருந்தப் பன்னிரு கரங்களும் தொழிற்படுகின்றன.

உலகத்து இருளைப்போக்கி ஒளிர்வது ஒருதிருமுகம், அம்முகத்திற்கேற்ப இருகைகள் செயலாற்றுகின்றன. சூரியனது வெம்மையையும் தாங்கி ஆகாயவழியே செல்லும் கடப்பாட்டினையுடைய முனிவர்களைக்காக்கும் பொருட்டு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது ஒரு கை. இறைவனின் திருவருளொடு தவவலிமையும் பெற்ற அம்முனிவர்களால் உலக இருள் களையப்படுகின்றது. உயர்த்தப்பட்டுள்ள கைக்கு இணையாகிய கையினை இடுப்பிலே சேர முருகன் வைத்துள்ளான்.

அடியார்க்கு வரம் கொடுப்பது ஒருமுகம். அடியார்க்கு அருள யானையின் மீது முருகன் வருதலின் அதற்கேற்ப இரு கைகள் செயலாற்றுகின்றன. ஒருகை யானையினை அங்குசத்தைக் கொண்டு செலுத்துகின்றது. அதற்கு ஒத்த மறுகை அழகுடைய ஆடை உடுத்த துடையின்மீது அமைந்தது.

வேதவேள்விகளைக் காத்து நிற்பது ஒருமுகம். அதற்கேற்ப இரண்டு கைகள் தொழில் இயற்றுகின்றன. வியக்கத்தக்க பெரிய கேடயத்தை ஒருகை தாங்கியுள்ளது; இணைக்கரம் வேற்படையை வலமாகச் சுழற்றுகிறது. மாற்றார் இடையூறு நீங்க வேள்வி காக்கும் திருக்கோலம் இதனால் பெறப்பட்டது.

ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பின்

105. செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பின் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை: உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை;
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை
அசைஇயது ஒருகை;

110. அங்குசம் கடாவ ஒருகை; இருகை
ஐயிரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப;

--

அம்பகட்டு	- அழகிய பரந்த.
செம்பொறி	- சிவந்த வரிகள்.
மொய்ம்பு	- வலிமை.
வசிந்துவாங்கு	- கவர்ச்சியுடன் காண்பார் உள்ளத்தினை ஈர்க்கும்
ஐயர்	- தலைமையுடைய முனிவர்.
உக்கம்	- இடை, கலிங்கம்-ஆடை.
குறங்கு	- துடை.
ஐஇருவட்டம்	- அழகிய பெரிய கேடயம்.
எஃகு	- வேல்
திரிப்ப	- கழற்ற

111-118. மெய்ஞ்ஞானம் அருளுவதாக ஒரு முகம் விளங்குவது. அதற்கேற்ப இருகரங்கள் தொழிலாற்றுகின்றன. ஒரு கை மார்புடன் சேர்த்து வைக்கப்பெற்று மோன முத்திரையோடு விளங்குகின்றது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் பாசங்களினின்றும் நீங்கி, ஆன்மா, பரம் பொருளை நாடி நின்றல் வேண்டும் என்பது இம் முத்திரையின் உட்பொருளாம். மோனமுத்திரை காட்டும் கைக்கு இணைக்கரம் மார்பின் மாலையோடு சேர்ந்து திகழ்கின்றது.

வீரத்தோடு அவுணர்களை அழித்துக் களவேள்வி செய்து களிப்பது ஒரு முகம். அதற்கேற்ப இரண்டு கைகள் செயல்படுகின்றன. களவேள்வி நடைபெற ஒரு கையை உயரத்தூக்கிக் கட்டளையிடுகிறான் முருகன். அணிந்துள்ள வளை முழங்கைப்புறமாகக் கீழ் நோக்கி நழுவ ஒருகை மேல் நோக்கி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒப்பான மறுகரம் களவேள்விக்குரிய இனிய ஓசையுடைய மணியினை மாறி மாறி ஒலிக்குமாறு அசைக்கின்றது.

வள்ளியொடு நகை அமர்ந்து விளங்குவது ஒருமுகம். அம்முகத்திற்கேற்ப இருகைகள் தொழில் மேற்கொண்டுள்ளன. ஆணும் பெண்ணுமாகக்கூடி இல்லத்திலிருந்து இன்பம் துய்த்து இனிது வாழ்வதற்கு இறைவனின் நல்லருள் வேண்டும். இவ் அருளினைச் செய்யும் முருகன் வள்ளி கணவனாக விளங்கித் தான் இன்புறும் நிலையிலே நின்று உலகிற்கும் இன்பத்தினைச் செய்கிறான். இல்லற இன்பத்திற்கு இவ்வுலகில் இன்றியமையாதது மழை. ஆதலால், முருகப் பெருமானின் ஒரு கை நீலநிறமுடைய ஆகாயத்திலிருந்து மிக்க மழையினைப் பொழியும்படிச் செய்கிறது. இதற்கு இணைக்கரம் வானுலக மகளிர் மணமாலையினைச் சூடும்படிச் செய்து விளங்குகின்றது.

இங்ஙனமாக முருகப்பொருமானின் பன்னிரு கரங்களும் ஆறுமுகங்களுக்குப் பொருந்தச் செயல்பட்டுத் திகழ்கின்றன.

.....ஒரு கை
 மார்பொடு விளங்க; ஒருகை
 தாரொடு பொலிய; ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ; ஒருகை

115. பாடுஇன் படுமணி இரட்ட ; ஒருகை
 நீல்நீற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய ; ஒருகை
 வான் அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட ; ஆங்குஅப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி,

--

மார்பொடு விளங்க	-	மார்பொடு சேர இருந்து மேன முத்திரை காட்டி விளங்க.
தொடி	-	வளையல்.
வான்அரமகளிர்	-	வானுலகத் தெய்வப்பெண்கள்.
வதுவை	-	மணமாலை.
பாற்பட இயற்றி	-	ஆறுமுகங்களுக்கும் ஏற்பப் பன்னிரு கரங்களும் முறைப்படித் தொழில் புரிய.

119-125. ஆறுமுகங்களோடும், பன்னிரு கரங்களோடும் முருகன் எழுந்தருள்கின்றான். ஆகாயத்தே துந்துபி முதலான பல இசைக்கருவிகள் முழங்குகின்றன. நல்ல வயிரம் பாய்ந்த கொம்புகள் ஒலிக்கின்றன. வெண்மையாகிய சங்குகளின் ஓசை உண்டாகின்றது. வலிமையுடைய, இடிபோலும் முரசம் ஒலிக்கின்றது. பல புள்ளிகளையுடைய தோகையையுடைய மயிலாகிய வெற்றிக் கொடியும் அகவி ஒலிக்கின்றது. இங்ஙனம் மங்கல ஓசையோடு முருகன் ஆகாய வழியாக விரைந்து செல்லுதலை மேற்கொண்டு, உலகத்தார் அனைவராலும் புகழப்பெற்ற மிக உயர்ந்த மேலான சிறப்பினையுடைய திருச்சீரலைவாயிடத்துச் சென்று தங்கியுள்ளான். திருச்சீரலைவாயில் தங்குதல் அவனது நிலைபெற்ற பண்பாம்.

திருப்பரங்குன்றத்திலும், திருச்சீரலைவாயிலும் முருகன் எழுந்தருளியுள்ளான். அதுவே அன்றியும் திருஆவினன் குடியிலும் கோயில் கொண்டிருக்கின்றான் என்று நக்கீரர் மேலும் உரைக்கின்றார்.

அந்தரப் பல்இயம் கறங்கத் தின்காழ்

120. வயிர் எழுந்து இசைப்ப வால்வளை ஞரல
உரம் தலைக் கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
விசும்பு) ஆறாக விரை செலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஓங்கு)உயர் விழுச்சீர்

125. அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே: அதாஅன்று.

--

அந்தரப் பல்லியம்	-	ஆகாயத்திடத்துப் பல இசைக் கருவிகள்
காழ்	-	வயிரம்.
ஞரல	-	ஒலிக்க.
வளை	-	சங்கு.
உரம்	-	வலிமை.
சேறல்	-	செல்லுதல்.

திருஆவினன்குடி (பழனி)

பழனி மலையின் மேலும் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளான். ஆனால் ஆவினன்குடி என்பது பழனி மலைக்குக் கீழே அமைந்துள்ள திருக்கோயில் என்பர். ஆவியர் குலத்தவர் இங்கிருந்து ஆண்டமையின் ஆவி நன்குடி என்று இவ்விடம் பெயர் பெற்றது என்பது சங்கப் பாடல்களால் அறியலாகும் உண்மையாகும். திருமகனும் காமதேனுவாகிய ஆவும், சூரியனாகிய இன்னும் இங்கு முருகனை வழிபட்ட காரணத்தால் திரு ஆவினன்குடி (திருவாவினன்குடி) என்று பெயர் பெற்றதாகப் புராணம் கூறும்.

திருஆவினன்குடியில் முருகன் தன்னை உயர்ந்தோர் பலரும் அணுகிக் குறையிரந்து நிற்க விளங்குகின்றான்.

நான்முகன் செருக்குற்று முருகனை மதியாது மாற்றம் உரைக்க, முருகன் நான்முகனை மண்ணுலகிற் பிறக்குமாறு சாபமிட்டான். நான்முகனின் சாபத்தை விலக்குமாறு வேண்டத் திருமால், சிவபெருமான், தேவர்கள், பதினெண்கணத்தவர் யாவரும் முருகனை நோக்கி வருகின்றனர். அவர்கள் முனிவர்களை முன் போக விட்டு முருகனைக் காண நெருங்குவதாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

126-137. திருவாவினன்குடியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனைத் தரிசிக்கச் செல்லும் முனிவர்கள் மரவுரியை ஆடையாக அணிந்துள்ளனர்; அழகான சங்கினை ஒத்த நரை முடியினை உடையார்; குற்றமின்றி ஒளிவீசும் உடலினைக் கொண்டோர்; மான் தோலைப் போர்த்தியுள்ளனர். தசைப் பிடிப்பற்ற மார்பில் அவர்கள் நடக்கும்போது எலும்புகள் எழுந்து அசைதல் தொடர்கின்றன. அவர்கள் நன்கு உண்ண வேண்டிய பகல் காலத்தில் கூடி உண்ணாது பல நாட்கள் நோன்பினை மேற்கொண்டு ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் இயல்பினர். பகையோடு, தீமை கருதிப்பழி வாங்கும் கொடிய எண்ணமும் அற்ற மனமுடையர்; நூல்கள் அனைத்தையும் நுண்மையாகக் கற்றறிந்தாரும் அறியாத மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றோர்; கற்றோர்க்கு எல்லையாக நிலைபெறும் தலைமையுடையர்; அவாவினையும், கொடிய கோபத்தினையும் துறந்த அறிவுத் தெளிவு கொண்டோர். எவ்வகைத் துன்பத்தையும் உணராத பற்றற்ற வெறுப்பற்ற ஞானம் பெற்ற முனிவர்கள் முருகன் திரு முன்னர் முதலில் செல்கின்றனர்.

தீருஆவினன்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர்; சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்;
மாசற இமைக்கும் உருவினர்; மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்

130. என்(பு) எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்; நன்பகல்
பலஉடன் கழிந்த உண்டியர்; இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்; யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் : கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்(பு) ஆகிய தலைமையர்: காமமொடு

135. கடுஞ்சினம் கழிந்த காட்சியர் : இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர் : மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்.

--

சீரை	-	மரவுரி.
தைஇய	-	உடுத்திய, புனைந்த.
வலம்புரி	-	சங்கு.
வால்நரை	-	வெள்ளிய நரை.
உரிவை	-	தோல்.
ஊன்	-	தசை என்பு - எலும்பு.
இகல்	-	பகை
செற்றம்	-	பழிவாங்கக் கருதும் உணர்ச்சி.
காமம்	-	அவா ஆசை.
காட்சியர்	-	அறிவுத் தெளிவினை உடையார்,
இடும்பை	-	துன்பம்.
துனி	-	வெறுப்பு.
காட்சி	-	மெய்யறிவு.

முனிவர்களுக்கு அடுத்து, முருகனுக்கு விருப்பமான இசையினைப் பாடியவாறு கந்தருவப் பெண்களும், ஆண்களும் வருகின்றனர்.

138-147 முருகன் மகிழப் பாடிவரும் கந்தருவர்களுள் ஆண்கள் புகையை அள்ளி எடுத்தாற்போல மென்மையான அழுக்கில்லாத தூய்மையுடைய ஆடையினை உடுத்தியுள்ளனர். மொட்டு அவிழ்ந்த மலர்களால் கட்டப் பெற்ற மாலை அணிந்துள்ள மார்பினையுடையார். காதொடு பொருந்தவைத்து இசை நேர்மை அறிந்த நரம்புக் கட்டினையுடைய நல்லயாழினை இசைக்கும் ஆற்றல் கொண்டோர். அன்புடைய நெஞ்சையும், மென்மையான மொழி பேசும் இயல்பினையும் உடைய கந்தருவர்கள் இனிமையாக யாழின் நரம்புகளை மீட்டி இசைக்கின்றனர்.

நோய் இல்லாது அமைந்த உடலுடைய கந்தருவப் பெண்களும் இசை எழுப்பியவாறு உடன் வருகின்றனர். மாமரத்தினது விளங்கும் தளிரை ஒத்த மேனியுடையோர் அத் தேவருலகப் பெண்கள்; பொன்னை உரைத்தாற்போன்ற தேமல் படரப் பெற்றார்; இனிய ஒளியுடைய மேகலையைத் தாங்கித் தாழ்ந்து உயர்ந்த அல்குவினையுடையார்; மாசற்ற அப் பெண்களுடன் பாடுதலால், கந்தருவர்களின் இசை குற்றமற்று ஒலிக்கின்றது.

முனிவர் முன்னே செல்ல. கந்தருவர் இசை பாடித் தொடர, அவரை அடுத்துத் திருமால் திருஆவினன் குடியில் முருகனைக் காண வருகின்றான்.

148-151 நஞ்சினைத் தன்னிடத்தே அடக்கிக்கொண்ட துவாரமுடைய வெள்ளிய பற்களையும். நெருப்பெனப் பெருமூச்செறியும் அஞ்சத்தக்க மிக்க வலிமையையும் கொண்ட பாம்பு இறக்கும்படி அடிக்கும் இயல்புடையது கருடன், பல கோடுகளுடைய வளைந்த சிறகுகளைக் கொண்ட அக்கருடனை அணிந்த நீண்ட கொடியினைப் பெற்ற திருமால் முருகனைக் காண வருகிறான்.

திருமாவின் பின்னே சிவபெருமானும் திருஆவினன் குடி முருகனை நோக்கி எழுந்தருள்கின்றான்.

புகைமுகந்(து) அன்ன மாசில் தூஉடை,
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைகூழ் ஆகத்துச்.

140. செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு தீவனின்,
நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்,
மென்மொழி மேவலர் இன்னரம்பு உளர.
நோய்கின்று இயன்ற யாக்யைர்; மாவின்
அவிந்தளிர் புரையும் மேனியர்; அவிந்தொறும்

145. பொன்உரை கடுக்கும் தீதலையர்: இன்னகைப்
பருமம் தாங்கிய பணிந்(து) ஏந்து அக்குல்
மா(சு) இல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்எயிற்று.
அழல்என உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடும்திறல்

150. பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும்.

--

தகை	-	மாலை.
ஆகம்	-	மார்பு.
திவவு	-	யாழின் நரம்புக்கட்டு.
நயன்	-	அன்பு,
இன் நரம்பு உளர-	-	இனிய ஓசையினைப் பயக்கவல்ல நரம்புகளை மீட்டிப் பாட.
திதலை	-	இன்புற்றிருக்கும் பருவம் வாய்த்த பெண்களின் மேனி மேற்படர்ந்து தோன்றும் தேமல். இஃது அழகாம்; மாமைக்கவின் என்பர்.
கடுக்கும்	-	போன்ற.
பருமம்	-	பதினெட்டு வடங்கள் கொண்ட மேகலை.
கடு	-	நஞ்சு.
தூம்புடை வால்	-	துவாரமுடைய வெள்ளிய பற்களைக்கொண்ட.
எயிற்று	-	நெருப்பு.
அழல்	-	பறவை ; கருடன்.
புள்	-	

151-154 வெண்மையான இடபத்தை வலப்பக்கத்தில் கொடியாக உயர்த்தியவன் சிவபெருமான்; பலர் புகழும் வலிமையுடைய தோட்களைக் கொண்டவன்; தனது உடலின் இடப்பாகத்தே உமாதேவி கலந்து இனிது தங்கி விளங்க, இமையா முக்கண்களை உடையவன். சிவபிரான் முப்புரங்களை அழித்த வலிமை மிக்கோன். அனைத்துலகங்கட்கும் செல்வம் வழங்கும் செல்வனாகிய அவன் திருமாலை அடுத்து முருகனைக் காணத் திருஆவினன்குடிக்கு வருகின்றான்.

சிவபெருமானுக்குப் பின்னாகத் தேவர்களின் தலைவன் ஆகிய இந்திரன் திருஆவினன்குடிக் கோயிலுள் புகுகின்றான்.

155-159 ஆயிரம் கண்களையுடையான் இந்திரன்; நாற்றுக்கணக்கான பல வேள்விகளை இயற்றி பதவி பெற்றுப் பெருமையுற்றோன்; பகைவர்களை வென்று கொன்ற வெற்றிச் சிறப்புடையான். நான்கு உயர்ந்த தந்தங்களைக் கொண்டதும் அழகிய நடையுடையதும் தாழ்ந்த பெரிய பரந்த துதிக்கையை உயர்த்தியதுமாகிய ஐராவதம் என்னும் யானையின் பிடரியிலே ஏறிச்செல்லும் தகுதியுடைய செல்வச் சிறப்பு விளங்கும் செல்வனாகிய இந்திரன் முருகனை வழிபட வருகின்றான்.

160-162 இந்திரன், இயமன், வருணன், குபேரன் என்னும் நான்கு பெருமையுடைய கடவுளர்களால் இவ்வுலகம் காக்கப்படுகின்றது. அவர்களுடைய காவலால் நல்ல நகரங்கள் இவ்வுலகில் விளங்குகின்றன. இவ்வுலகைப் பாதுகாக்கும் ஒன்றுபட்ட கொள்கையினையுடையராகிய அயன், அரி, அரன் எனும் முப்பெரும் கடவுளரும் உள்ளனர். பழையபடி அவர் மூவரும் உலகைக் காக்கும் தலைமையினை முறையாகப் பெறும் பொருட்டுப் பிரமனின் சாபத்தைக் களையுமாறு வேண்டத் தேவர்கள் யாவரும் முருகனைக் காணத் திருஆவினன்குடிக்கு வருகின்றனர்.

.....வெள்ளுறு

வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் தீணிதோள்,
உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்,
மூளையில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்,

155. நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து, நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து,
ஈரிரண்டு ஏந்திய மருப்பின், எழில்நடைத்,
தாழ்பெரும் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்,
160. நால்பெரும் தெய்வத்து நல்நகர் நிலையஇய
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக,

வெள்ளுறு
மூளையில்
நூற்றுப்பத்து
நாட்டத்து
ஈரிரண்டு
மருப்பு
எருத்தம்
நால்பெரும்
தெய்வம்

- வெண்மையான இடபம்; ஆனேறு.
- முப்புரம்; மூன்று மதில்கள்.
- ஆயிரம்.
- கண்களையுடைய
- நான்கு.
- தந்தம்.
- கழுத்து ; பிடரி
- கிழக்கில் இந்திரனும், தெற்கில் யமனும்,
மேற்கில் வருணனும், வடக்கில்
குபேரனும் நின்று உலகைக் காக்கின்றனர்
என்பது வழக்கு. இவர் நால்வரும்
நால்பெருந்தெய்வம் எனப்பட்டனர்.

163-165 இன்பத்தை மிகுதியாக உடையது இவ்வுலகம். இம்மண்ணுலகத்திலே பிரமன், முருகன் சாபத்தால் பிறந்துவிட்டான். படைத்தல் தொழிலுடைய பிரமன் தாமரையிலே உதித்தவன். பல ஊழிக்காலம் வாழும் நீண்ட ஆயுளைக் கொண்டவன். அந்நான்முகன், சாபத்தால் மண்ணுலகில் பிறந்து துன்பமுறுகிறான். நான்முகனுக்கு முருகன் இட்ட சாபத்தைப் போக்குதல் வேண்டும் என்று நான்முகனைக் குறித்து வேண்டிக்கொள்ளத் தேவர்கள் யாவரும் திரு ஆவினன் குடிக்கு எழுந்தருள்கின்றனர்.

166-168 தேவர்கள் சூரியனைப்போல் ஒளிவீசும் மாறு பாடில்லாத தோற்றமுடையோர். ஏகாதசருத்திரர் எனும் பதினொருவரும், துவாதச ஆதித்தர் எனும் பன்னிருவரும், அஷ்டவசுக்கள் எனும் எட்டுப்பேர்களும், அசுவினி தேவர் எனும் இருவரும் ஆக முப்பத்து மூன்று தேவர்களும் நான்கு வகையினராக முருகனைக் காண வருகின்றனர் பதினெண் கணத்தவராகி உயர் நிலை பெற்ற தேவரும் முருகனை வழிபட விரைகின்றனர்.

169-176 கடவுளரும், தேவர்களும் ஒன்றுகூடி முருகனை வழிபடத் திரண்டுள்ளனர். அவர்கள், நட்சத்திரங்களைப் போலத் தோற்றுகின்றனர்; நட்சத்திர மண்டலம்வரைப் பரவிக் காற்று எழுந்தாற்போலும் வேகமான நடையுடையார்; காற்றிடமாகத் தீ எழுந்தாற்போலும் ஆற்றல் பெற்றார்; நெருப்பு எழுமாறு இடி இடித்தாற்போலும் குரலுடையார் ; மேலானதாகப் பிரமனைக் குறித்த தமது குறை இரந்து வரம் பெறும் பொருட்டு, ஆகாய வீதியிலே சுழன்று வந்து திருஆவினன்குடியில் முருகனைத் தரிசிக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் தேவர்கள் வழிபடுமாறு, குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தெய்வயானையுடன் சிலகாலம் திருஆவினன்குடியில் தங்கி இருத்தலையும் தனக்கு முறைமையாகக் கொண்டு முருகப் பெருமான் விளங்குகின்றான்.

திருஆவினன்குடியில் எழுந்தருளி இருத்தலோடு முருகன் திரு ஏரகத்திலும் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்று நக்கீரர் தொடர்கின்றார்.

ஏழுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாஇல் ஊழி

165. நான்முக ஒருவன் சுட்டிக் காண்வரப்,
பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் ;மீன்சேர்பு
170. வளிகிளர்ந்து அன்ன செலவினர்; வளியிடைத்
தீழுந்து அன்ன திறலினர்; தீப்பட
உருமிடித்து அன்ன குரலினர் ; விழுமிய
உறுகுறை மருங்கின்தம் பெறுமுறை கொண்மார்,
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துஉடன் காணத்
175. தாஇல் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னார்
ஆவி னன்குடி அசைதலும் உரியன் ; அதாஅன்று

--

ஏழுறு - இன்பத்தினைஉடைய.

தாஇல் - அழிவில்லாத.

ஊழி - யுகம் (நீண்ட காலம்)

நால்வேறு இயற்கைப் பதினொருமூவர் -

ஏகாதசருத்திரர்-(பதினொருவர்),

துவாதச ஆதித்தர் (பன்னிருவர்),

அஷ்டவசுக்கள் (எண்மர்),

அசுவினி தேவர் (இருவர்)

ஆக நாலுவகையினராகிய

முப்பத்துமூவர்.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர் -

பதினெட்டு வகையினராக உயர்ந்த

நிலையினைப் பெற்ற

பதினெண் கணத்தோர், தேவர்,

அசுரர், தைத்தியர் கருடர், கின்னரர்,

கிம்புருடர், இயக்கர், வித்தியாதரர்,

இராக்கதர், கந்தருவர், சித்தர், சாரணர்

பூதர், பைசாசர், தாரா கணம், நாகர்,

ஆகாயவாசிகள், போக பூமியர் எனும்

பதினெட்டு வகையினர்.

மீன் - நட்சத்திரம்.

வளி - காற்று.

உரும் - இடி

குறை - வேண்டுகோள்.

கொள்கை - கற்பு.

அசைதல் - தங்குதல்.

திருஏரகம்

177-189 - வேதம் ஓதல், ஓதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல், வேள்வி செய்தல், செய்வித்தல் எனும் ஆறு தொழில்களையும் கடமையாகக் கொண்டு, அத்தொழில்களை இயற்றுதலில் சிறிதும் வழுவா அந்தணர்கள் திருஏரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானை வழிபடுகின்றனர். அவர்கள் தாயின் வழியிலும், தந்தையின் வழியிலுமாக இருகோத்திரத் தொடர்புடையார். இவ்வாறு பல்வேறு அந்தணர்கள் விளங்குகின்றனர். நல்ல இளமைக் காலமாகிய நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளை பிரமசாரியம் எனும் தகுதியுடைய நெறியாகிய மாணாக்கர் நிலையிலே கழித்துள்ளனர். அறம் உரைக்கும் கொள்கையினை உடையராக, மூன்றாகிய வேள்வித் தீயையே தமக்குரிய செல்வமாகப் பெற்றுள்ள அந்தணர்கள் காலம் அறிந்து முருகனைத் துதிக்கின்றனர். அவர்கள் அணிந்துள்ள பூணூல் ஒவ்வொரு புரியிலும் மூன்று நூலாக முப்புரியாகி ஒன்பது நூலுடையது. முருகனை வழி பட வருதலால் அந்தணர்கள் ஈர ஆடை இடையிலே கிடந்து உலரும்படி உடுத்தியுள்ளனர். உச்சியிலே கைகளைக் கூப்பியவாறு, முருகனைக் காணவரும் முனிவர்கள், நறுமணம் மிக்க புதுப்பூக்களைக் கூப்பிய கைகளில் ஏந்தியபடி முருகனைத் துதிக்கின்றனர். முருகனுக்கு உரிய ஆறெழுத்து மந்திரத்தை உரக்கச் சொல்லாது நாக்கு அசையும் அளவில் பலமுறை உச்சரித்தவாறு வருகின்றனர். இங்ஙனம் அந்தணர் வழிபட, அதனால் பெரிதும் மகிழ்ந்து முருகன் திருஏரகத்தில் எழுந்தருளியிருத்தலையும் தனக்கு இயல்பாகக் கொண்டுள்ளான்.

அதுஅன்றியும் முருகப்பெருமான் எல்லா மலைகளையும் தனக்கிருக்கையாகக்கொண்டிருப்பவன் என்று நக்கீரர் மேலும் உரைக்கின்றார். “குன்றுதோறாடல்” என மலைதொறும் முருகனின் படைவிடு அமைந்துள்ள திறத்தினை ஆசிரியர் உணர்த்துகின்றார்.

தீருஏரகம்

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
 இருவர்த் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
 அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்லியாண்டு

180 ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை
 மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
 இருபிறப் பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல
 ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணாண்
 புலராக் காழகம் புலர உடீஇ

185 உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தன்புகழ்ந்து
 ஆறு எழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
 நாடியல் மருங்கின் நவிலப் பாடி
 விரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிது உவந்து
 ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்; அதாஅன்று.

இருமூன்று எய்திய இயல்பு ஆறாக அமைந்த தொழில்கள்:
 மறைஓதல், ஓதுவித்தல், ஈதல், ஈதுவித்தல், வேள்வி செய்தல்,
 செய்வித்தல் என்பன.

இருவர்த் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி -
 தாயின் வழியிலும், தந்தையின் வழியிலும் முன்னோர்
 முறையறியுமாறு கோத்திரங்களை உடைய
 பலவகைப்பட்ட பழைமையான குடியினர்.

அறுநான்கு இரட்டி - நாற்பத்தெட்டு
 ஆறினில் கழிப்பிய - மாணாக்கர் நிலையாகிய பிரமசாரியம்
 காத்த.

மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீ-
 ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தட்சிணாக்கனி எனும்
 மூன்றுவேள்வித்தீ.

இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்; பூணூல் அணியுமுன் ஒரு
 பிறப்பும், பின் ஒரு பிறப்பும்
 உடையராகக் கருதப்பெறுவர்.

காழகம் - ஆடை

தன் புகழ்ந்து - முருகனைப் புகழ்ந்து.

ஆறு எழுத்து - முருகனையுடைய மந்திரம்
 "நமக்குமாராய" என்பர்.

ஏரகம் - மலைநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று
 என்பது நச்சினார்கினியர் கருத்து.
 அருணகிரியார் போலும் அருளாளர்
 சோணாட்டு முருகத்தலமாகிய
 சுவாமிமலை என நிலைபெறப்
 புகன்றுள்ளனர்.

குன்றுதோறாடல்.

முருகன் மலைநாட்டுக் கடவுள். சேயோன் மைவரை உலகிற்குத் தலைவன். குறிஞ்சிக் கிழவன். ஆதலின் மலைகளில் எல்லாம் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்று கூறுதல் மரபாகும். குன்றுதோறும் முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திறத்தினை நக்கீரர் உரைக்கின்றார்.

190-192. முருகன் கோயில் பூசாரி வேலன் எனப்படுவான். முருகனுக்காக ஒரு தலைமாலையைத் தொடுக்கிறான். நல்ல மணத்தையுடைய சாதிக்காயைப் பசுமையான கொடியில் இடைஇடையே வைத்துத் தொடுக்கப் பெற்றது அந்த மாலை. பொருளைப் பொதிந்து தக்க அழகான புட்டிலைப் போன்ற தக்ககோலக் காய்களும் அந்த மாலையில் காணப்படுகின்றன. காட்டு மல்லிகை மலர்களாலும், கூதாளம் பூக்களாலும் அத் தலைமாலை அமைந்துள்ளது. விருப்பத்தோடு பூசாரி தொடுத்து முருகனுக்காகக் கையில் ஏந்தியுள்ள மாலையைப் பெருமான் ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

193-197. மலைநாட்டுக் குறவர்கள், நறுமணம் வீசும் சந்தனம் பூசிய நிறம் விளங்கும், மார்பினை உடையார். வேட்டையாடுதல் போன்ற கொடிய தொழில்களை மேற்கொண்டோர்; வலிய வில்லினைக்கொண்டு விலங்குகள் முதலியவற்றைக் கொலைபுரியும் தன்மையர். மூங்கில் குழாயில் சேமித்து வைத்த முற்றிய தேனாகிய கள்ளின் தெளிவை மலைநாட்டுச் சிற்றூரில் வாழும் தம் சுற்றத்தாருடன் உண்டு மலைவாணர்கள் மகிழ்கின்றனர். கள்ளாண்டு களித்துத் தொண்டகம் என்னும் சிறுபறையின் ஓசைக்கு ஏற்பக் கானவர் குரவைக் கூத்தாடுகின்றனர்.

குறவர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாகச் சேர்ந்து குரவைக் கூத்தாடும் இடத்திற்கு முருகன் தெய்வ உலகப் பெண்களோடு வருகின்றான்.

குன்றுதோறாடல்

190. பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கு தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
195. நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர,

நறைக்காய்	- நல்ல மணம் வீசும் சாதிக்காய்.
வேலன்	- பூசாரி; இவன் படிமத்தான் எனப்படுவான்.
குளவி	- காட்டுமல்லிகை.
கேழ்	- நிறம்.
அமை	- மூங்கில்.
குன்றகச் சிறுகுடி	- மலை நாட்டுச் சிற்றூர்.
கிளை	- சுற்றம்.
குரவை	- ஒருவகைக் கூத்து.

198-205. முருகனைச் சூழ்ந்து வரும் தெய்வ உலகப் பெண்கள் மலைநாட்டு மகளிரைப் போலவே ஆடை அணிகலன்களோடு காணப்படுகின்றனர். விரலால் இதழ்களைக் கோதியதால் மலர்ந்த பூக்களால் கட்டப்பெற்ற தலைமாலைகளை அப்பெண்கள் அணிந்துள்ளனர். வெவ்வேறு வகையான பூக்கள் காம்போடு சேர்த்துக் கட்டப் பெற்றதால் அமைந்த அம்மாலைகள் பள்ளமான சுனைகளிலே உண்டாகிய மலர்களால் ஆனவை. வண்டுகள் மொய்க்க அத்தலை மாலைகளை இரட்டையாக அமைத்துக் கூந்தலிலே தேவருலகப் பெண்கள் சூடியுள்ளனர். கஞ்சா இலைகளால் ஆன பெருமைமிக்க தழை ஆடையைத் திருத்தமான மேகலை அணியத்தக்க இடையிலே உடுத்தி இருக்கின்றனர். இலை ஆடையிலே பலவகைப் பூக்களும், சிவந்த அடி மரத்தினையுடைய வெள்ளிய கடம்ப மலர்களும், வண்டுகள் மொய்க்குமாறு காணப்படுகின்றன. மயில் போலும் சாயலையும் மடப்பம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய இத்தகு தேவருலகப் பெண்களுடன் முருகன் குன்றக் குறவர் குரவை ஆடும் இடத்திற்கு வருகின்றான்.

விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

200. இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
முடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடைஇடுபு
சுரும்புஉணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
தீருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ

205. மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு

விரல் உளர்ப்பு	-	விரலால் கலைத்தல்.
கால்	-	காம்பு.
கண்ணி	-	தலைமாலை.
குல்லை	-	கஞ்சங்குல்லை; கஞ்சா.
கால்	-	அடிமரம்.
மராஅம்	-	கடம்பு (மரம்)
வால்இணர்	-	வெள்ளிய பூங்கொத்து
சுரும்பு	-	வண்டு.
மாத்தழை	-	பெருமையுடைய தழையால் ஆகிய ஆடை.
காழ்	-	வடம்(மேகலை)
மடநடை	-	மெல்லிய நடை.

206-217. குன்றுதோறும் எழுந்தருளும் முருகன், சிவந்தமேனி நிறமுடையவன்; சிவந்த ஆடை உடுத்தியவன்; சிவந்த அடிமரத்தினையுடைய அசோகினது குளிர்ச்சியுடைய தளிர் அசையும் காதினை உடையவன்; அரையில் கச்சினை அணிந்துள்ளான்; அவன் கால்களில் வீரக்கழல்கள் விளங்குகின்றன; வெட்சி மலர்களால் ஆகிய தலைமாலையினைச் செவ்வேள் அணிந்துள்ளான்; முருகன் - குழல், கொம்பு போலும் பல இசைக்கருவிகளை இசைப்பவன்; ஆடு, மயில் இவற்றை வாகனங்களாகக் கொண்டவன்; குற்றம் இல்லாத சேவல்கொடியை உயர்த்தியவன்; நெடிய திரு உருவம் உடையவன்; வளையல்கள் அணியப் பெற்ற தோள்களைக் கொண்டவன். யாழின் நரம்பினைப்போல இனிமையாகப் பேசும் பெண்கள் கூட்டத்திலே காணப்படுகிறான். சிறிய புள்ளிகளையுடைய நறுமணமும், குளிர்ச்சியும், மென்மையும் உடைய துகில் நிலத்திலே புரளுமாறு இடையில் முருகன் தரித்துள்ளான்.

இவ்வாறு முருகன், மலைவாணர் குரவைக் கூத்தாடும் இடத்திற்குத் தேவருலகப் பெண்களோடு வருகின்றான்.

மத்தளத்தைப் போல உருவம் அமைந்த பருத்த, பரந்த தன் கைகளோடு பொருந்த அணைத்து ஏந்தியவாறு, மெல்லிய தோட்களையுடைய மான்பிணைபோலும் பல மாதர்களைத் தழுவி, அவர்களுக்கு முதல் கை கொடுத்து, அவர்களோடு மலைகள் தோறும் முருகன் விளையாடுகிறான்.

குன்றுதோறும் குறவரோடு கலந்து நின்று விளையாடுதல் முருகனின் நிலைபெற்ற பண்பாகும்.

செய்யன், சிவந்த ஆடையன்; செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதின்,
கச்சின், கழலின், செச்சைக் கண்ணியன்,
குழலன், கோட்டன், குறும்பல் இயத்தன்,

210 தகரன், மஞ்ஞையன், புகரில் சேவல் அம்
கொடியன் நெடியன், தொடிஅணி தோளன்,
நரம்புஆர்த்து அன்ன இன்குரல் தொகுதியாடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன்றோப்பு துகிலின்,

215. முழவுஉறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி,
மென்தோள் பல்பிணைத் தழீஇத், தலைத்தந்து
குன்றுதொ றாடலும் நின்றதன் பண்பே;
அதாஅன்று,

அரை	-	அடிமரம். செயலை-அசோக மரம்.
துயல்வரும்	-	அசையும்.
செச்சை	-	வெட்சி
கோடு	-	கொம்பு (இசைக்கருவி.)
பல்இயம்	-	பலஇசைக்கருவிகள்.
தொடி	-	வளை.
நரம்பு ஆர்த்து	-	அன்ன இன்குரல் தொகுதி - யாழின் நரம்பினை மீட்டியது போலும் இனிய குரலையுடைய பெண்களின் கூட்டம்.
முழவு	-	மத்தளம்.
தலைத்தந்து	-	முதல் கை கொடுத்து

பழமுதிர்சோலை

திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருஆவினன்குடி திருவேரகம் எனும் படைவீடுகளின் இயல்புகளை உரைத்து, முருகன் எல்லாக் குன்றுகளிலும் கோயில் கொண்டுள்ளான் என நக்கீரர் உணர்த்தினார். இனி முருகன் பழமுதிர் சோலையில் எழுந்தருளியுள்ள திறத்தினைக் கூறுகின்றார். பழமுதிர் சோலை என்பது மதுரைக்கு அருகிலுள்ள அழகர்மலை என்பர். இப்போது உள்ளதுபோல அன்றும் அங்குத் திருமால் கோயில் விளங்கியது. அத்துடன் முருகன் கோயிலும் இருந்ததாகக் கூறுவர்.

முருகப்பெருமான் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடும் நிறைந்து விளங்குவோன். பார்க்கும் இடமெல்லாம் நீக்கமற அவனே நிறைந்துள்ளான். ஆதலின் அவன் எங்கும் இருப்பவன் என்று முதலில் நக்கீரர் உணர்த்துகின்றார்.

218-220 ஊர்தொறும் முருகனுக்காக மக்கள்விழா எடுக்கிறார்கள். சிறிய தினை அரிசியைப் பூக்களோடு கலந்து படைத்து வைத்து, ஆட்டைப்பலி கொடுக்கின்றனர். கோழிக்கொடியினை உயர்த்திக் கட்டியுள்ளனர். விழாவிற்சூரிய இடத்தை அமைத்து இவ்வாறு ஒவ்வோர் ஊரிலும் சிறப்புமிருந்த விழாவினை மக்கள் கொண்டாடுகின்றனர். அங்கெல்லாம் முருகன் நிலைபெற்று விளங்குகின்றான்.

221-226. அன்பர்கள் விரும்பிச் சென்று துதித்து வழிபடும் இடங்களிலும், பூசாரி தெய்வம் ஏறி ஆடும் இடங்களிலும், காடுகளிலும், சோலைகளிலும், அழகிய ஆற்றிடைக்குறைகளிலும், ஆறுகளிடத்தும், குளங்களிடத்தும், வேறுபல இடங்களிலும், புதிய பூக்களைக்கொண்ட கடம்ப மரங்களிலும், ஊர்ப் பொது இடங்களிலும், தறிநிலைபெற்றுள்ள தலங்களிலும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளான்.

இனி, மனம் ஒன்றி வழிபடிந் ஆங்கு முருகன் தோற்றுவான் என்று நக்கீரர் உரைக்கின்றார்.

பழமுதீர் சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயின்பட நிறீஇ

220 ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்

225. சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியினும் கந்துடை நிலையினும்

விரைஇ	- கலந்து.
மறி	- ஆடு.
வாரணம்	- கோழி,
ஆர்வலர்	- அன்பர்.
வேலன்	- பூசாரி.
கா	- சோலை.
கவின்	- அழகு
துருத்தி	- ஆற்று இடையே காணப்படும் திட்டு.
சதுக்கம்	- நான்கு தெருக்கள் கூடும் இடம்.
சந்தி	- மூன்று தெருக்கள் கூடும் இடம்.
	பிறவுமாம்.
மன்றம், பொதியில்	- ஊர் அம்பலங்கள்; ஊர்ப் பொது இடங்கள்.
கந்துடை நிலை	- யாதுகாரணத்திற்காயினும் ஏதேனும் ஒரு கல்லை நிலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள இடம். வழிபாட்டிற்குரிய இடம்.

227-237. மலைநாட்டுச் சிறிய ஊர். அங்கு முருகனின் கோயில். மாட்சிமையுடைய தலையினைக் கொண்ட கோழிக் கொடி கோயில் வாயிலிலே காணப்படுகிறது. கோயில் தூய்மையாகக் கழுவப்பெற்று உரிய அலங்காரங்களோடு திகழ்கின்றது. நெய்யொடு வெண்சிறுகடுகைக் கலந்து கோயில்வாயிற்படி முதலிய இடங்களில் காவல் சிறக்கக் குறமகள் ஒருத்தி பூசுகின்றனள். கோயிலுக்குரிய பணியைச் செய்யுங்கால் மெல்ல மந்திரங்களை உரைத்தவாறும், வணக்கத்தோடும் அவள் செயல்படுகின்றனள். கோயிலில் உரிய இடங்களில் நல்ல மலர்களைத் தூவுகின்றாள். இரண்டு வெவ்வேறு நிறமுடைய ஆடைகளைக் குறத்தி ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக உடுத்திக் கொள்கிறாள். சிவந்த நூலினை முன்கையிலே காப்பு நாணாக அணிகின்றாள். வெண்மையான பொரியைப் பலியாகத் தூவுகிறாள். மிக்க வலிமைகொண்ட பெரிய கால்களையுடைய கொழுத்த ஆட்டுக்கிடாயின் இரத்தத்தோடு கலந்த தூயவெள்ளிய அரிசியும், பிறபலிப்பொருள்களும் பல பிரப்பங்கூடைகளில் முருகன் திருமுன்பு வைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறிய பசுமஞ்சளுடன் பல வாசனைப் பொருள்களைக் கலந்து அக்கலவையை ஆங்காங்கு குறமகள் தெளிக்கிறாள். பெரிய குளிர்த் செவ்வலரியின் நறுமணம் வீசும் மாலையை ஒத்த அளவுடையதாக அறுத்துக் கோயில்களில் பல இடங்களிலும் கட்டித் தொங்கவிடுகிறாள்.

மாண்தலைக் கொடியொடு மண்ணி அமைவர
நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி

230. முரண்கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலையி மாத்தாள் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் அரிசி
சில்பவிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்

235. சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைஅற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி

மாண்தலைக்கொடி	-	மாட்சிமையுடைய கோழியின் தலையினைக்கொண்ட கொடி.
மண்ணி அமைவர	-	கழுவிப் பிற அலங்காரங்களையும் செய்து.
ஐயவி	-	வெண்சிறுகடுகு; ஐயவி அப்புதல் காவல் கருதி செய்தல்.
ஐது உரைத்து	-	மெல்ல உச்சரித்து.
குடந்தம்பட்டு	-	வணங்கி, (உடல் வளைத்துத் தாழ்ந்து கை குவித்து வணங்குதல்) (கையில்) கட்டி.
யாத்து	-	கொழுத்த ஆட்டுக்கிடா.
கொழுவிடை	-	பல பலிப் பொருள்களைப் பிரப்பங் கூடைகளில் வைத்து.
பல்பிரப்பு இரீஇ	-	செவ்வலரி மலர்.
கணவீரம்	-	

238-249 செறிந்த மலைநாட்டிடத்து நகரங்களை எல்லாம் வாழ்த்தி, நறுமணம் மிக்க தூபம் காட்டி முருகனைக் குறமகள் வழிபடுகின்றாள். இனிய ஓசையோடு கூடிய அருவியோடு இனிய வாத்தியங்களும் முழங்குகின்றன. மலைநாட்டிற்குரிய குறிஞ்சிப் பண் அமைத்து முருகனுக்கு உரிய துதிப்பாடல்களைக் குறமகள் பாடுகின்றாள்.

பல நிறங்களையுடைய மலர்களை முருகன் முன்தூவி இரத்தத்தொடு கலந்த சிவந்த திணையைப் பரப்பி முருகனுக்குப் படைக்கிறாள். முருகனுக்கு மகிழ்வளிக்கும் இசைகருவிகள் முழங்குகின்றன. தெய்வக் கொள்கையை மறுப்போரும் அஞ்சும்படி முருகனே எழுந்தருளுமாறு குறமகள் வழிபாடுகளைப் பொருந்தச் செய்கின்றாள்.

இவ்வாறு உருவப்பொலிவுடைய பெரிய கோயிலிடத்து வரம் வேண்டுவோர் பலர் வந்து கூடியுள்ளனர். முருகனைக் கருதி, தெய்வம் ஏறி வெறியாடும் அக்கோயிலிடத்தே பலரும் முருகனை வேண்டிப் புகழ்ந்து பாடுகின்றனர். பல கொம்புகள் ஊதப்படுகின்றன. பெருத்த ஓசையுடைய மணிகள் ஒலிக்கின்றன. முருகன் ஏறி வரும் பிணிமுகம் என்னும் தொலையாத வலிமையுடைய யானையை அன்பர்கள் வாழ்த்துகின்றனர். வேண்டுவோர் வேண்டியனவற்றைப் பெறுமாறு அக்கோயிலில் வழிபட்டு நிற்கின்றனர்.

இங்ஙனம் முருகனுக்காக வழிபாடு நடைபெறும் இடங்களில் எல்லாம் முருகன் நிலைபெறத் தங்கி இருக்கிறான். இதுவே தாமறிந்த அளவு என்று நக்கீரர் கூறுகின்றார்.

எங்கும் முருகன் இருக்கிறான் என்று உரைத்து நக்கீரர் புலவரை நோக்கி “நீ முருகனை அடைந்து துதித்து வழிபடு” என்று உணர்த்துகின்றார்.

நளிமலைச் சிலம்பின் நல்நகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி

240. இமிழ்இசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க
உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதீச் செந்தீனை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்

245. ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலஉடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டிஆங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டாண்டு உறைதலும் அறிந்த ஆறே;

நளிமலைச் சிலம்பு -	செறிந்தமலைச் சாரல்.
குறிஞ்சி	- குறிஞ்சிப் பண்.
முருகுஇயம்	- முருகனுக்கு உவப்பான இசைக்கருவிகள்.
உருகெழு	- உருவத்தால் சிறந்த.
கோடு	- கொம்பு (இசைக்கருவி)
ஓடாப் பூட்கை	- ஒழியாத வலிமை
பிணிமுகம்	- முருகனின் வாகனமாகிய யானை.
ஆண்டு ஆண்டு	- அந்த அந்த இடங்களில்.

250-252 " நான் கூறிய இடங்களிலும் பிற எல்லா இடங்களிலும் முருகன் இருக்கிறான். ஆயினும் நீ முதன் முதலாக எவ்விடத்து முருகப் பெருமானை அணுகிக் காண நினைந்தனையோ அங்குச் செல்க, மனத்தால் பொருந்தி முகம் மலர விரும்பி முருகனைத் துதிப்பாயாக. கை குவித்து முருகனைப் புகழ்ந்து சேயோன் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்குவாயாக" என்று நக்கீரர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

இனி முருகனைத் துதிக்கும் வழி கூறிப் புலவரை ஆற்றுப் படுத்துகின்றார் வீறுபடைத்த நக்கீரர்.

253-276 " உயர்ந்த பெரிய இமயமலையின் உச்சியிலே நீல நிறம் விளங்கும் பசுமையான சுணையிலே, ஐம் பூதத் தலைவருள் அக்கினி தேவன் கையில் ஏற்கப் பின்னர் கார்த்திகை மாதர் பெற்றுக் கொள்ள ஆறுதிரு உருவங்களோடு கூடிய செல்வனே!

கல்லால மரத்தின் கீழ் தட்சிணாமூர்த்தியாக வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் திருக்குமரனே!

பெரிய இமயமலை அரசனின் மகளாகிய பார்வதி தேவியின் மகனே!

பகைவர்களுக்குத் தப்பாமல் அழிவைத் தருதலின் யமனைப் போன்றவனே!

வெற்றி தரும் வெல்லும் போரைச் செய்யும் துர்க்கையின் புதல்வனே!

அழகிய அணிகளைப் பூண்டுள்ள பெருமையுடைய பழையவளாகிய சக்தியின் குழந்தையே!

தேவரும் வணங்குமாறு வில்லினைக் கையில் ஏந்திய படைத்தலைவனே!

250. ஆண்(டு) ஆண்(டு) ஆயினும்ஆக காண்தக
முந்துநீ கண்டுழி முகன்அமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
253. நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சனை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
255. அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ!
ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
மலைமகள் மகனே!மாற்றோர் கூற்றே!
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
இழைஅணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி!
260. வானோர் வணங்குவில்தானைத் தலைவ!

முகன் அமர்ந்து
நீலம்

ஐவருள் ஒருவன்
அறுவர்
ஆல்கெழுமுகடவுள்
மலைமகள்
கொற்றவை
பழையோள்
தானை

- முகம் பொலிய விரும்பி.
- நீல நிறமான தருப்பை: நீலப்பூ: நீல நிறமுமாம்
- பஞ்ச பூதத் தலைவருள் அக்னி.
- கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர்.
- தட்சிணாமூர்த்தி; சிவபிரான்.
- பார்வதி.
- துர்க்கை; காளி.
- பழமையானவள்; பராசக்தி
- சேனை.

போகத்திற்கு உரிய செங்கடம்ப மலர்மாலையை
அணிந்துள்ள மார்பினை உடையவனே!

எல்லா நூல்களையும் அறியும் பேரறிவு உடையவனே!

போர்க்களத்தில் ஓப்பற்று விளங்குவோனே!

போரிட்டு வெல்லும் பெருவீரனே!

அந்தணர்களின் செல்வமே!

மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றார் பேச்சுக்களில் நிலைபெற்ற
பரம்பொருளே!

தெய்வயானை, வள்ளி ஆகிய மங்கையர் தம் கணவனே!

வலிமை மிக்கோருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே!

வேல் சிறப்புற விளங்கும் பரந்த கையினையுடைய மிகுந்த
பெருஞ் செல்வத்தினை வழங்கும் இயல்புடைய செல்வனே!

மலையாக நின்ற சூரபன்மனை அழித்த வெற்றி கொண்ட
ஆகாயம் அளாவும் பெரிய மலைகளையுடைய குறிஞ்சி
நிலத்தலைவனே!

எல்லோரும் புகழுதற்குரிய நல்ல சொற்களைக் கூறிக்
கையாளும் புலவர்களுள் ஆண்சிங்கம் போலும் தலைமை
பெற்றோனே!

பெறுதற்கு அருமையான முறையினை உடைய பெருமை
மிக்க முக்திச்செல்வத்தை வழங்கும் முருகனே!

விரும்புவார்க்கு வேண்டியனவற்றை மிகுந்து அளித்து அவர்
துய்க்குமாறு செய்யும் புகழ் மிகுதியும் கொண்ட பெரியோனே!

பாதுகாவல் இல்லாமல் வருந்துவோர்க்கு அருள் செய்யும்,
பொன்னாலாகிய அணிகளைப் பூண்டுள்ள செந்நிற மேனி
படைத்துள்ள பெருமானே!

பகைவர்மேல் மண்டும் போர்களை முடித்து, வென்று,
பகைவரைக் கொன்ற வலிய மார்பினால் பரிசிலர்களை
அணைத்துக் காக்கும் அச்சத்தை விளைவிக்கும் புகழால் உயர்ந்த
செவ்வேளே!

தேவரும், முனிவரும் அந்தணர்களும் ஆகிய பெரியோரும்
துதிக்கும் பெருமை மிக்க முருகன் என்னும் பெயரினை உடைய
கடவுளே!

சூரபன்மனது குலத்தையே அழித்த மிகுந்த தோள்
வலிமையினை உடையவனே!

போரிலே சிறந்து விளங்கும் வீரனே!

தலைவனே!

இவ்வாறு முருகனைப் புகழ்ந்து கூறுமாறு நக்கீரர் தாம்
வழிப்படுத்தும் புலவர்க்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

-59-

மாலை மார்பு! நூல் அறி புலவ!
செருவில் ஒருவ! பொருவிறல் மள்ள!
அந்தணர் வெறுக்கை! அறிந்தோர் சொல்மலை!
மங்கையர் கணவ! மைந்தர் ஏறே!

265. வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ!
குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ!
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!
அரும்பெறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருக!

270. நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபே ராள!
அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண்சேஎய்!
மண்டுஅமர் கடந்தநின் வென்றுஆடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்!
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்!

275 கூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி!
போர்மிகு பொருந! குரிசில்! எனப்பல

செரு	- போர்.
விறல்	- வெற்றி.
மள்ள	- வலிமையுடைய வீரனே.
வெறுக்கை	- செல்வமே.
ஏறு	- ஆண் சிங்கம்
பெயர்	- பொருள்; முக்தி.
நசையுநர்	- விரும்புவோர்.
அலந்தோர்	- பாதுகாவல் இன்றி வருந்துவோர்.
பொலம்பூண்	- பொன்னால் ஆகிய ஆபரணம்.
அகலம்	- மார்பு.
உருகெழு	- அச்சத்தைத்தரும்.
மொய்ம்பு	- தோள்வலிமை.
பொருந	- வீரனே.
குரிசில்	- தலைவனே.

277-280 “முருகனின் புகழ் இவ்வளவில் அமையாது; ஆதலால் நீ அறிந்த அளவு இவ்வளவே என்று கூறிப் போற்றுவாயாக” என்று உரைக்கின்றார். “முருகனைத் துதித்தல் சிற்றறிவுக்கு அடங்காது. முருகனை அளந்து அறிதல் உலக உயிர்களுக்கு முடியாத செயல். ஆதலால் முருகனே நின்னடி நோக்கி வந்தேன் என்று கூறுவாயாக. நீ ஒப்புமை கூறமுடியாத அளவிற்கு இயற்கை உணர்வும், பேரறிவும் உடையன் என்று முருகனை நோக்கி நீ உரைப்பாயாக”. என்று புலவர்க்கு நக்கீரர் உபதேசிக்கின்றார்.

இவ்வாறு புலவர் சென்று, கருதியனவற்றை முற்றக் கூறுவதற்கு முன்பாகவே முருகனின் அருள் கிட்டும் என்று நக்கீரர் உறுதி கூறுகின்றார்.

281-295 புலவர் முருகனை நாடிச்சென்று புகழ்ந்து நிற்கும் அவ்வளவில், புலவர் வருகையைக் குறித்துப் பல்வேறு உருவினையுடைய முருகனின் ஏவலாளர் அறிந்து கொள்வர். முருகவிழா நடைபெறும் களத்திலே சிறப்புறத் தோன்றி “இப்புலவன் அருள்பெறத்தக்கவன்; அறிவுடைய பரிசிலன்; முருகப்பெருமானே! உன்னுடைய வளமுடைய புகழை விரும்பிப்பாடி வந்திருக்கிறான்” என்று முருகனிடம் ஏவலாளர் இனிமையான சொற்களையும் நல்லனவற்றையும் கூறித் துதித்துப் புலவரின் வரவை உணர்த்துவர்.

புலவர் வந்துள்ள தன்மையை உணர்ந்தும் தெய்வத்தன்மை நிறைந்த வலிமை விளங்கும் திரு உருவத்தோடு வான் அளாவும் உயரத்தினையுடைய முருகன் வருவான். காண்பார்க்கு அச்சத்தைத்தரும் அந்த நெடிய உருவத்தை மறைத்து மணம் வீசும் தெய்வத்தன்மையோடு இளமையும் அழகும் உடைய உருவத்தோடு அவன் புலவரின் எதிரில் தோன்றுவான்.

“அன்பனே! அஞ்சாதே; உன்னுடைய வரவை நான் முன்பே அறிவேன்” என்று முருகன் அடைக்கலம் அளிக்கும் அன்புடைய சொற்கள் உரைப்பான்.

பின்னர் என்றும் அழிவில்லாமல் இருக்கும்படி இருண்ட கரிய நிறமுடைய கடலால் சூழப்பட்டுள்ள உலகில் நீ ஒப்பற்றவனாக விளங்கும்படி முருகன் செய்வான்; ஆதலால் முருகனை நாடிச்சென்று நீ பெறுதற்கரிய பரிசிலை அவன் நல்கப் பெறுவாயாக” என்று நக்கீரர் உரைத்துப் புலவரை வழிப்படுத்துகின்றார்.

யான்அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
நின்அளந்து அறிதல் மன்னுயிர்க்கு அருமையின்
நின்அடி உள்ளி வந்தனென்: நின்னொடு

280 புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோய்எனக்
குறித்தது மொழியா அளவைக் குறித்துடன்
வேறுபல் உருவின் குறும்பல் கூளியர்
சாறு அயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்

285 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
வாந்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்

290. மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி
அஞ்சல் ஓம்புமதி, அறிவல்நின் வரவுஎன
அன்புடை நன்மொழி அளைஇ, விளிவின்று
இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகத் தோன்ற விழுமிய

295 பெறலரும் பரிசில் நல்குமதி;

புரையுநர்	- ஒப்புஆகத் தக்கவர்.
குறும்பல் கூளியர்	- குறிய பல ஏவலாளர்.
அணங்கு	- அச்சத்தால் உண்டாகும் வருத்தம்.
தழீஇ	- அடக்கி மறைத்து.
முந்நீர்	- கடல்.

இனி, பழமுதிர் சோலையெனும் படை வீட்டின்
இயல்பினை நக்கிரர் இறுதியாக உரைக்கின்றார்.

296-306 பழமுதிர் சோலைமலையில் பல அருவிகள்
காணப்படுகின்றன. அவை பல்வேறு துகில் கொடிகளைப் போல
வளைந்து அசைந்து தோன்றுகின்றன. அகிலைச் சுமந்து சந்தன
மரத்தை உருட்டியவாறு அருவிகள் பாய்ந்து வேகமாக ஓடி
வருகின்றன. பூவுடைய மூங்கிலின் அசையும் கொம்புகள்
பூக்களை இழக்குமாறு வேரோடு பறித்து உருட்டி
இறங்குகின்றன. ஆகாயத்தை அளாவிய உயர்ந்த மலையில்
சூரியனைப் போலத் தேனீக்கள் அமைத்த குளிர்த் தண்ணீர்
தேன் கூடுகளைச் சிதைத்தும், நல்ல பலவாகிய பலாவின் முற்றிய
சுளைகளை அடித்துக்கொண்டும் ஓடுகின்றன. அருவி நீரிலே
சுரபுன்னை மரத்தின் மணம் மிக்க மலர்கள் உதிர்கின்றன.
அருவிகளின் நீரோட்டத்தைக் கண்டு கருங்குரங்குகளோடு பிற
குரங்கினங்களும் அஞ்சி நடுங்குகின்றன. புள்ளிகளைக் கொண்ட
நெற்றியினையுடைய பெண் யானைகளின் மீது வேகமாக
அருவியின் நீர்த்துளிகள் சிதறிப் படுகின்றன. பெரிய
ஆண்யானையின் முத்தையுடைய வெள்ளிய தந்தங்களை
வாரிக்கெண்டும், நல்ல பொன்னையும், மணியையும் நிறம்
வெளிப்படுமாறு கொழித்துக் கொண்டும் அருவிகள்
ஓடிவருகின்றன.

.....பலவுடன்

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமந்து,
ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி, வேரல்
பூஉடை அலங்குசனை புலம்ப, வேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த

300. தண்கமழ் அலர்இறால் சிதைய, நன்பல
ஆசினி முதுசளை கலாவ, மீமிசை
நாக நறுமலர் உதீர, ஊகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பணிப்பப், பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப், பெருங்களிற்று

305. முத்துடை வான்கோடு தழீஇத், தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா,

ஆரம்	- சந்தனம்.
வேரல்	- மூங்கில்.
சினை	- கொம்பு.
பரிதி	- சூரிய மண்டலம்.
இறால்	- தேன் கூடு.
ஆசினி	- வேர்ப்பலா.
ஊகம்	- கருங்குரங்கு
முசுக்கலை	- குரங்கு.
பிடி	- பெண்யானை.
களிறு	- ஆண்யானை.
வான்கோடு	- உயர்ந்த தந்தம்.

307-317

அருவியின் ஓட்டத்தால் வாழைகளின் அடிமரங்கள் முறிந்தன. தென்னையின் இளநீர்க்குலைகள் உதிர்ந்தன. மிளகுக்கொடிகளின் கரியகாய்களைக் கொண்ட கொத்துக்கள் சாய்ந்தன. புள்ளிகளை உடையனவும், மெல்லிய நடையுடையனவும் ஆகிய பல மயில்கள் அஞ்சின. காட்டுக்கோழிகளின் வலிமையான பெட்டைகள் ஓடின. காட்டுப்பன்றிகளும், பெரிய பனைமரத்தின் உள்ளே காணப்படும் புன்மையான சிலாம்பைப் போன்ற மயிரை உடைய உடம்பினைக் கொண்ட வளைந்த அடிகளையுடைய கரடிகளும் பெரிய பாறைகளின் பிளவுகளில் அமைந்த குகைகளிலே சென்று புகுந்து கொண்டன. கடுமையான கொம்புகளையுடைய காட்டுப் பசுவின் நல்ல காளைகள் முழங்கின.

இங்ஙனம் மலையின் உச்சியிலிருந்து இழும் என்ற ஓசையோடு அருவிகள் இறங்கி வருகின்றன. அருவிகள் இழிதற்கு இடமாகிய பழமுதிர்சோலை மலையின் தலைவனாக முருகப்பெருமான் விளங்குகின்றான்.

“ஆறுபடை வீடுகளிடத்தும், பிற இடங்களிலும் நிலைபெற்றுள்ள முருகனை நீ நாடிச் செல்வாயாயின் உன் கருத்து ஈடேறும்; உலகிலே ஒப்பற்று விளங்கும் தகுதியுடையவனாக முருகனின் அருள் பெறுவாய்” என்னும் பொருள் அமைதி கொண்டு திருமுருகாற்றுப்படை முற்றுகின்றது.

வாழை முழுமுதல் துமியத், தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்,
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப், பொறிப்புற

310. மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்,
கோழி வயப்பெடை இரியக், கேழலொடு
இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உளியம்
பெருங்கல் விடர்அளைச் செறியக், கருங்கோட்டு
315. ஆமா நல்ஏறு சிலைப்பச், சேண்நின்று
இழும்என இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

--

துமிய	- ஓடிய.
தாழை	- தென்னை.
கறி	- மிளகு.
துணர்	- கொத்து.
மஞ்ஞை	- மயில்.
வயப்பெடை	- வலிமையான பெட்டை.
இரிய	- ஓட
புன்சாய்	- அற்பமான சிலாம்பு.
குடா அடி உளியம்-	வளைந்த அடிகளுடைய கரடி.
விடர்	- குகை.
ஆமா	- காட்டுப்பசு.
சிலைப்ப	- கத்த
இழும்	- ஒலிக்குறிப்பு.
இழிதரும்	- இறங்கும்.
கிழவோன்	- தலைவன்.

வெண்பாக்கள்:

- குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புந்தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறுர்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை. 1
- குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரர்இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல். 2
- வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்-வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. 3
- இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா-முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும். 4
- உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே. 5
- அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாவென்று ஓதுவார் முன். 6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே ஈசன்மகனே - ஒருகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான். 7

காக்கக் கடவியநீ காவாது இருந்தக்கால்
 ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்கும்
 கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
 இடங்காண் இரங்காய் இனி. 8

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதம்
 கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காமல்
 ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
 பூசையாக் கொண்டே புகல். 9

நக்கீரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
 தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால் - முற்கோல
 மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
 தான் நினைத்த எல்லாந் தரும். 10

நேரிய வழிக்கெனை நெடிதின் உய்த்திடும்
சீர்இரா தாகிருட் டிணன்செந் நாஉறும்
ஆரமு தச்சொலின் அழகு வாய்ந்தது
நாரணன் வைகுறும் நல் வைகுந்தமே!

ராதா கிருட்டினனே! நாவால் இனித்திடவே

ராமா யணப்பொருளே

நவில்வோனே!

நானா விதத்தினிலே நாடா வளத்தினிலே

ஞானோ தயத்தெளிவால்

உயர்வோனே!

“வாதா டிமெய்ப்பொருளே ஈதாம்” எனப்புலவோர்

வாயால் வழுத்திடவே

அருள்வோனே!

வாழ்வால் அருட்டிறனால், வீடா தநட்பதனால்,

மாறாய் எனைக்கருதா

உறவோனே!

நீதான் வழித்துணையே! நீதான் எனக்குயிரே!

நேராய் நடத்திடும்ஓர்

குரவோனே!

‘நீ வாழ்’ கெனப்பரிவால் ஆசீர் வதித்திடுவாய்!

நீள்தா மரைப்பதமே

முடிகூடி,

மாதா வைஓத்தருள்வோர்; ஓர்பாரதத்தினிலே

வான்ஆர் முகிற்கிணையாய்

வருவோர்; எம்

மாமோ கனப்பெருமான் ஓர்கா தையைத் தமிழால்

மாறா வளத்துடனே

நவில்வேனே.

- அருட்கவி அரங்க சீனிவாசன்